

ADAMUS® SAINT-GERMAIN

Szárnyak Sorozat

8.Shoud
2018. április 7.

CRIMSON CIRCLE

ADAMUS[®] SAINT-GERMAIN

8. Shoud

Elhangzott a Bíbor Körben 2018. április 7-én,
Louisvilleben, Coloradoban (USA)

Főszerepben:

Adamus[®] Geoffrey Hoppe csatornázásában
asszisztens: Linda Hoppe

Kérjük, terjessze szabadon ezt a szöveget, teljes egészében, ezen megjegyzésekkel együtt, nem kereskedelmi jelleggel, díjmentesen. Minden egyéb felhasználás írásban jóváhagyandó Geoffrey Hoppe, Golden, Colorado által

Kapcsolatok megtekintése a www.crimsoncircle.com weboldalon

© Minden jog fenntartva. 2018. Geoffrey Hoppe
Golden, Colorado USA 80403

A magyar változatot fordította: Telegdi Ildikó
Szerkesztő és magyar nyelvi lektor: Thomázy Tímea

Shaumbra fotók

További fotók megtekintése [itt](#)

**Hallgassa meg ennek a Soudnak az audioját, vagy nézze meg a videoját angolul
itt [Shoud online](#) vagy nézze meg **MAGYARUL** itt [Magyar Shoud Online](#).**

Adamus® Saint-Germain

8. Shoud

FONTOS MEGJEGYZÉS: Ez az információ talán nem számodra készült kivéve, ha teljes felelősséget vállalsz az életedért és a teremtésidért.

* * *

Vagyok, Aki Vagyok, a Szuverén Birodalom Adamusa.

Á, milyen jó újra itt lenni, és ebben a hónapban remélhetőleg jó kávét kapok.

Reményeim szerint nem kell a teához folyamodnom. Helló, te most itt jeleket adsz nekem?

LINDA: Ó, igen! Annyira jóképű vagy! (Adamus belekortyol a kávéjába)

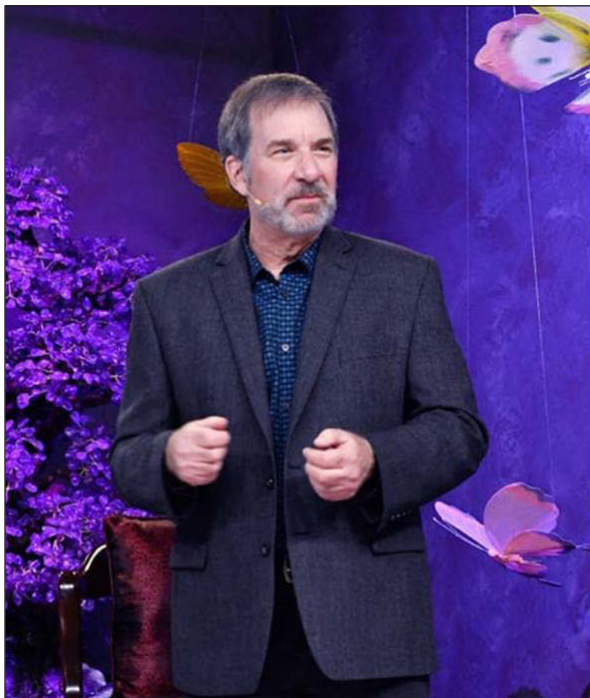
ADAMUS: Ha már itt tartunk, a Felemelkedett Mesterek Klubjában már nem csak St. Germain-ként hivatkoznak rám, hanem újabban Szent Pávaként is. (nevetés)

LINDA: Micsoda?!

ADAMUS: Szent Pávának hívnak, mert olyan büszkén járkálok, mint egy páva. (valaki azt mondja, hogy "Rendben van!") Annyira büszke vagyok arra, amit itt közösen teszünk. (a közönség tapsol) Mert amit csinálunk, az tényleg bámulatos!

Tudjátok, hogy hányan hagyták el a Bíbor Kört a múlt hónap óta, azután az elég nyílt, de....

LINDA: Tízezren.

ADAMUS: ... őszinte állításom után? Linda azt mondja, hogy tízezren. De tudjátok, hogy valójában hányan mentek el? Hányan érezték annyira sértve magukat, amikor azt mondtam, hogy „Itt az ideje annak, hogy megengedjétek, hogy az energia szolgáljon titeket.” – Szerintetek hányan távoztak? Hm? (valaki azt mondja, hogy "Senki".) Senki. Nem, nem. Huszonheten távoztak. Huszonheten. Ami nem túl rossz.

LINDA: Huszonheten? Ez lenyűgöző!

ADAMUS: Huszonheten lettek annyira dühösesek....

LINDA: Nahát!

ADAMUS: ... hogy eldobták és elégették az összes Bíbor Kör könyvüket. Széttépték a tagsági igazolványukat.

LINDA: Húha!

ADAMUS: Eldobták a köpenyüket és a mellényüket, és azt mondták, hogy "Elég volt a Bíbor Körből!"

LINDA: Húha!

ADAMUS: Igazából én is, és még egy pár Felemelkedett Mester is azt gondolta, hogy *sokkal* többen fognak távozni. Mert arra számítottak, és már előre örültek annak, hogy majd átigazolnak az ő csoportjukba. Azt gondolták, hogy "Majd én összeszedem azokat, akik elhagyták a Bíbor Kört, és beviszem őket a saját csoportomba." – De az a huszonhét távozó nem akarta ezt.

Tehát mindössze csak huszonheten távoztak. És ez nagy büszkeséggel töltött el, mert igen, ez egy elég kemény és egyértelmű, világos üzenet volt. Azt mondtam, hogy „Amennyiben nem állsz készen arra, hogy az energia szolgáljon téged, akkor menj el innen! Menj el innen most mindenki más érdekében, mert ahova tartunk, ott ennek egészen egyszerűen nincs helye.” És tényleg nincs helye.

Érdekes hónap volt, figyelni ezt a huszonhét embert, de igazából mindannyian elmélkedni kezdtek arról, hogy éppen hol tartotok, hogy hová tartotok, hogyan kezelitek az energiákat, tényleg magatokba néztetek és azt kérdeztétek, hogy “Hajlandó vagyok elengedni azokat a régi problémákat?” – Nem feldolgozni azokat, nem harcolni velük, hanem egyszerűen csak azt mondani, hogy “Végeztem. Ennyi. Hajlandó vagyok azokat elengedni.” – És önmagában ez a hajlandóság elég ahhoz, hogy minden megváltozzon. És a legszebb az egészben az, hogy nincs túl sok dolgod vele. Mert maga a hajlandóság kitarja az ajtót a bölcsesség előtt, ami így beérkezhet, a Mester bejöhet, és azt mondja, hogy “Edit, elveszem tőled azt az összes régi dolgot” – mert ugye vannak ott még dolgok kedvesem, de már nagyon messzire jutottál – Elveszem ezt az összes dolgot tőled. Most, hogy hajlandó vagy ezeket elengedni, ... (Adamus leveszi Editről a sálat) ... én ezt az egészet bölcsességé párolom. Egyszerűen csak kipréselem belőle az összes régi problémát, gondot. (összegyűri a sálat) Fogom az egészet, bölcsességgé alakítom, és ennyi az egész. (eldobja a sálat) Ennyi az egész. Ó, hogy mennyire gyűlölte azt a sálat! (nevetés) Tényleg utálta.

A régi dolgok elengedése iránti hajlandóságod az, ami beengedi a Mestert, ami az összes létidőd bölcsessége, tehát ez az, ami lehetővé teszi a Mester számára, hogy bejöhessen, és az egészet bölcsességgé alakítsa – a pénzzel, a kapcsolatokkal, az egészséggel és az önértékeléssel kapcsolatos problémáidat – ezt az egészet bölcsességgé alakítja. És ehhez semmi mást nem kell tenned, csak annyit, hogy reggel felkelsz, megiszod a kávédat, aztán pedig egész nap azt csinálsz, amit csak akarsz. Ennyi. És hogy jól érzed magad. Élvezed az életedet! És ennyi az egész, mert maga a hajlandóság jelent mindent. Ennyi.

Nem kell ezen az egészen gondolkodnod. Ez egyébként is lehetetlen. Ezt nem győzöm elégszer hangsúlyozni. Gondolkodással ez nem fog menni. Néhányan azon a ponton vagytok, hogy úgy érzitek, hogy meg kell írnotok ezt a könyvet, tudjátok, aminek az a címe: - Az én utam – A megvilágosodáshoz vezető utazásom – mindezt 4221 oldalon. (Adamus olyan hangot ad ki, mint aki büfög) Ez csak...

LINDA: Mi volt ez?
(Adamus megint olyan hangot ad ki, mint aki büfög)

ADAMUS: Hát ez egy kis böffetés volt – nem nagy büfögés, (megint büfög egyet) csak egy aprócska. De rá fogtok jönni, hogy miért is akarnátok ezt megírni? Miért is?! Hiszen ez csak egy rakás történet, amiből

gondolkodással nem fogjátok megtalálni a kivezető utat, mert ez a megengedéssel történik meg. Meg tudod azt engedni. Be tudod engedni a bőséget, a kapcsolatokat, és minden mást is az életedbe. Ennyi az egész!

Tehát igen, a Szent Páva. Nagyon büszkén, kérkedően sétálgatok a Felemelkedett Mester Klubjában! (valaki bekiabál, hogy "Huhúúú!") – És „hopp” – egyszerre csak csodálatos legyezőformába bomlanak ki, tárulnak ki a tollaim. (nevetés) Értsétek ezt meg! Nem kell sokat beszélnem, hanem egyszerűen csak kiengedem a tollazatomat. (még több nevetés) Büszke vagyok a Shaumbrára. (valaki megint bekiabálja, hogy "Huhúúú!") Néha nem szokványosan viselkedünk... (a közönség tapsol) ... és rátok is büszke vagyok.

A legtöbbször nem vagyunk szokványosak. Azért is térünk el a megszokottól, mert muszáj ezt tennünk. Azért is térünk el a megszokottól, mert ki kellett szállnunk a régi mintákból, amit nem könnyű megtenni, mert tudjátok, hogy szokott ez lenni. Megpróbálsz kiszállni egy régi mintából, és kifejlesztesz egy mintát a mintából való kilépésre. És ez nem valami fényesen működik. Ezért ma a végével fogjuk kezdeni. Szeretem a végével kezdeni. Attól ez még mindig lineáris, mert mondhatni egy fordított irányba haladunk, aztán pedig majd ide-oda ugrálgatunk, ami teljesen az örületbe kergeti Lindát. Ő, és mások is szeretik a nagyon egyenes üzenetet, ami sorban halad az elejétől kezdve a közepén át egészen a végéig, persze úgy, hogy azért ne legyen túl hosszú.

Ma ide-oda fogunk ugrándozi. A végével kezdjük. Akkor hát...

LINDA: De hát egyébként is állandóan ezt csinálod – ide-oda ugrálsz.

ADAMUS: St. Germain-ként tényleg nagyon unatkozom. (nevetés) Sokkal jobban szórakozom Adamusszal. Sőt mi több, amikor mostanában filmre vettük a Mester Élete sorozat 7. részét – az Én Vagyok Teremtés címmel – akkor az első pár részt Saint-Germain- ként csináltam. De aztán még én magam is nagyon belefáradtam ebbe. A végén, az utolsó ülésen muszáj volt Adamus-ként megjelennem, és jól érezni magam. El nem tudjátok képzelni mennyire nehéz volt csak ott állnom hét ülés alatt végig, hogy „És ezért te kell, hogy a teremtés legyél...” (mondja ezt egy nagyon monoton hangon, Linda pedig köhög) „Engedd meg, hogy a teremtés...” – Végül ebből ki kellett törnöm, és Adamus kellett, hogy legyek – aki ti vagytok. Aki ti vagytok. Ezt a személyiséget mi mindannyian hoztuk létre.

LINDA: Úgy hangzol, mint akinek többszörös személyiség zavara van!

ADAMUS: Néha imádjátok. Néha pedig gyűlölitek. (még több nevetés)

Elég volt!

Akkor ma kezdjük a végével! És – ha nem bánjátok, forduljatok meg, és nézzétek csak meg a stáb erre adott reakcióját – akkor most játszuk le azt a videót, amit a végére tartogattatok. (Lindának elakad a lélegzete)

LINDA: Jó, ez tetszik!

ADAMUS: Igen, miért is ne lehetne...

LINDA: Igen, csináljuk!

ADAMUS: Miért is ne lehetne a végével kezdeni?

LINDA: Igen, miért is ne?

ADAMUS: De még mielőtt elindulna a dolog, szeretnék egy dolgot kiemelni. Néha próbálom ezt a dolgot eljuttatni hozzátok, és igen, néha ugyanazt mondom. Az egyik hónapban így mondom el, a másik hónapban pedig kicsit másképpen. Hat hónappal később megint másképpen mondom el ugyanazt, és ezt egészen addig csinálom, amíg ez el nem jut a tudatotokig, amíg meg nem szilárdul bennetek. És néha tudom, hogy azt hiszitek, hogy ez felesleges, és minden alkalommal szerettek új információért idejönni. De amíg a régi információt nem értitek meg, nem szívjátok magatokba, és nem érzitek át teljesen, addig nincs helye az új információnak, mert az csak jól összefoglalja titeket.

Ezért aztán néha újra meg újra el kell ismételnem a dolgokat. Órákon át beszélek erről. Interaktív vagyok a közönséggel. De aztán nagy ritkán jön valami, ami felkelti a figyelmemet. Ez volt a legtökéletesebb 5 perces összefoglalója mindannak, amit folyamatosan próbálok az értésetekre adni. Mindennek. És úgy volt, hogy ezt a videót a Shoud végén adjuk le, de igazán megérdemli, hogy a vége itt legyen az elején. Ez az, amit a Jövőbeli Most-nak hívunk. Mert úgy volt, hogy a jövőben kerül lejátszásra. De Most itt van a Most-ban. Vagyis a jövőbeli Most itt van Jelenként, ha egyáltalán ennek van valami értelme. (nevetés)

Akkor játszuk le a videót, amit a végén akartunk lejátszani. A világítást kérem lekapcsolni, és igen, vannak, akik azt mondják, hogy Bob Newhart engem csatornázott. Kérem teljesen lekapcsolni a világítást.

(elkezdődik a vége videó, ami után kezdődik a Bog Newhart Show)

Köszönjük, hogy hozzáadtad az energiádat a mai Shoud-hoz. És most kezdődik Bob Newhart (aki Adamust csatornázza...?)

A videót a következő linken tudjátok megnézni a You Tube-on magyar felirattal:

[Bob Newhart Terápia - Hagyja abba!](#)

Ha így nem menne, akkor az alábbi linket másold be a böngésződbe:

<https://www.youtube.com/watch?v=ixbWELyHcmM>

KATHERINE BIGMAN: (páciens) Doktor Switzer?

DR. SWITZER (Bob Newhart) Igen, jöjjön be! Éppen kezet mostam.

KATHERINE: Katherine Bigman vagyok. Janet Carlisle ajánlott be.

DR. SWITZER: Ó, igen! (a közönség tapsol) Maga az, aki attól fél, hogy élve eltemetik egy dobozban.

KATHERINE: Igen, ez én lennék. Lefeküdjek?

DR. SWITZER: Ó, nem. Ilyet ma már nem csinálunk. Csak üljön le, és hadd mondjam el, hogy történik a fizetés. Öt dollárt kérek az első öt percért, azt követően pedig egyáltalán nem számítok fel semmit. (nevetés) Hogy hangzik?

KATHERINE: Nagyszerűen! (nevet) Igazából túl szép ahhoz, hogy igaz legyen!

DR. SWITZER: Szinte teljes mértékben garantálhatom önnek, hogy az ülésünk nem fog 5 percre tartani. (nevetés) Nem számlázunk, ezért aztán vagy készpénzben vagy pedig csekkel kell fizetnie.

KATHERINE: Rendben.

DR. SWITZER: Ja, és aprót nem adok vissza.

KATHERINE: (kuncogva) Rendben.

DR. SWITZER: És... akkor mehet!

CATHERINE: Hova?

DR. SWITZER: Meséljen arról a problémáról, amiről beszélni szeretne.

KATHERINE: Ó, rendben! Van ez a félelmem attól, hogy élve eltemetnek egy dobozban. És már, ha csak arra gondolok, hogy élve eltemetnek, rám tör a pánik.

DR. SWITZER: Valaha is megpróbálta valaki élve eltemetni egy dobozban?

KATHERINE: Nem, nem. De igazából, bármikor, amikor csak erre gondolok, az nagyon borzalmassá teszi az életemet. Úgy értem, nem tudok alagutakban utazni, nem tudok beszállni a liftbe, vagy nem tudok egy házban tartózkodni... semmiben, ami olyan dobozszerű. (nevetés)

DR. SWITZER: Vagyis azt akarja mondani, hogy klausztofóbiája van.

KATHRINE: Igen, pontosan.

DR. SWITZER: Rendben van. Nos, akkor most az lesz Katherine, hogy mondok magának két szót. És szeretném, ha nagyon, de nagyon odafigyelne erre a két szóra. Aztán pedig arra kérem, hogy miután elmegy innen, építse be ezt a két szót az életébe!

KATHERINE: Leírom?

DR. SWITZER: Ha ettől jobban érzi magát. Mindössze csak két szó az egész. A legtöbb ember képes megjegyezni. (nevetés)

KATHERINE: Oké.

DR. SWITZER: Készen áll?

KATHERINE: Igen.

DR. SWITZER: Oké, akkor figyeljen! HAGYJA ABBA!!! (nevetés)

KATHRINE: Pardon?

DR. SWITZER: HAGYJA ABBA!

KATHERINE: Hogy hagyjam abba?

DR. SWITZER: Igen. H-A-GY-J-A, új szó: A-B-B-A!

KATHERINE: De mégis, mit akar ezzel mondani?

DR. SWITZER: Tudja, ez azért vicces, hogy pusztán két szót mondok, mégis szinte mindenki ugyanazt kérdezi, mint maga. Katherine, nem héberül beszélek, hanem angolul. (nevetés) HAGYJA ABBA!

KATHERINE: Azt mondja, hogy csak úgy, hagyjam ezt abba?

DR. SWITZER: Pontosán. Gondolom nem szeretné az egész életet abban a félelemben leélni, hogy élve eltemetik egy dobozban – ugye? Mert ez azért elég ijesztően hangzik. (nevetés)

KATHERINE: Az is.

DR. SWITZER: Akkor HAGYJA ABBA! (nevetés)

KATHERINE: De nem megy. Úgy értem, már gyerekkorom óta van ez a félelmem.

DR. SWITZER: Nem! Nem! Nem! Oda nem megyünk vissza! Csak HAGYJA ABBA! (nevetés)

KATHERINE: Azt akarja ezzel mondani, hogy csak úgy hagyjam abba azt, hogy attól félek, hogy élve eltemetnek egy dobozban?

DR. SWITZER: Pontosan. Jó kislány. Nos, akkor... mivel csak három perc telt el, akkor így három dollár lesz. (még több nevetés)

KATHERINE: De csak öt dollárosom van, így...

DR. SWITZER: Mondtam, hogy nem adok vissza.

KATHERINE: Akkor élnék a teljes öt perccel.

DR. SWITZER: Rendben van. És milyen egyéb problémáról szeretne még beszélni?

KATHERINE: Bulimiás vagyok. Ledugom az ujjam a torkomon.

DR. SWITZER: HAGYJA ABBA!!! (nevetés) Mi ütött magába? Teljesen megőrült? Ne csináljon ilyet!

KATHERINE: De muszáj ezt tennem, mert az anyám daginak hívott...

DR. SWITZER: Nem, nem! Oda nem megyünk vissza! (nevetés)

KATHERINE: De itt vannak ezek az álmok... (nevetés)

DR. SWITZER: Oda sem megyünk!

KATHERINE: De a horoszkópom szerint...

DR. SWITZER: Oda meg pláne nem megyünk! (nevetés) Csak hagyja abba! Van még valami?

KATHERINE: Önpusztító kapcsolataim vannak a férfiakkal.

DR. SWITZER: HAGYJA ABBA!!! Együtt akar lenni egy férfival, ugye?

KATHERINE: Ühüm. Ühüm. Igen.

DR. SWITZER: Akkor HAGYJA ABBA! (nevetés) Ne legyen már olyan, mint egy nagyra nőtt csecsemő! (nevetés)

KATHERINE: Sokszor mosok kezet.

DR. SWITZER: Az rendben van. (nevetés)

KATHERINE: Tényleg?

DR. SWITZER: *ÉN is állandóan kezet mosok. Nagyon sok a baktérium. Emiatt ne aggódjon! (még több nevetés)*

KATHERINE: *Félek autót vezetni.*

DR. SWITZER: *Akkor HAGYJA ABBA! Hogy akar így közlekedni? Üljön be az autóba és vezessen, maga idióta! Hagyja abba! (nevetés)*

KATHERINE: *Maga hagyja abba! Maga HAGYJA ABBA!*

DR. SWITZER: *Mi a probléma Katherine?*

KATHERINE: *Nekem ez nem tetszik! Egyáltalán nem tetszik ez a terápia! Folyton csak azt hajtogatja, hogy hagyjam abba!*

DR. SWITZER: *És ez nem tetszik magának.*

KATHERINE: *Hát nem!*

DR. SWITZER: *Azt gondolja, hogy túl gyorsan haladunk?*

KATHERINE: *Igen, pontosan ezt gondolom.*

DR. SWITZER: *Rendben. Akkor hadd mondjak magának 10 szót, ami mindent tisztázni fog! Szeretné leírni?*

KATHERINE: *Igen. (nevetés)*

DR. SWITZER: *Mehet?*

KATHERINE: *Ühüm.*

DR. SWITZER: *Rendben, akkor következik a 10 szó: HAGYJA ABBA, KÜLÖNBEN ÉN FOGOM MAGÁT ÉLVE ELTEMETNI EGY DOBOZBAN! (a közönség tapsol)*

ADAMUS: *Drága Shaumbra, ezt én magam sem mondhattam volna jobban! Elég volt! Elég volt! „Két szó” –*

ahogy ezt Bob Newhart is kérdezte, hogy "Le akard-e írni? Szükségét érzed-e, hogy leírd?" Két szó: Elég volt! Elég volt, vagy különben vissza fogsz térni egy újabb ugyanilyen életre, vagy pedig én magam temetlek el téged egy dobozban – ez a két lehetőség áll fenn. Elég volt! És ehhez nincs szükség sok folyamatra, feldolgozásra! A paródiában szereplő Shaumbra nő példájához hasonlóan mi sem fogunk visszamenni a gyerekkorba! Nem foglalkozunk a horoszkóppal, és semmi ehhez hasonlóval sem teszünk. Egyszerűen ebből elég volt! Csak ennyit kell mondanod. *Elég volt!* Mégis elképesztő, milyen sok ember ragaszkodik a problémáihoz!

Pedig csak ennyi kell hozzá: - Elég volt! Hagyd abba! Fejezd be! - Végeztem vele! – Elég volt a bőség problémákból! A mai napon a következő szintre lépünk azzal kapcsolatban, hogy az energiák valójában hogyan szolgálnak téged. Elég volt! Elég volt! És ha továbbra is ragaszkodsz a problémáidhoz, ha mindenféle kifogással állsz elő, vagy ha azt mondd: - De én megpróbáltam! – Ezt fejezd be! Ebből elég volt! Ez nem a próbálkozásról szól, és tudom, hogy úgy nagyjából a Shaumbra 42% azt mondta a múlt hónapban, hogy "De én tényleg megpróbáltam!" – Nem, nem próbáltad meg. Sokat gondolkoztál a problémádról. Talán azon elmékedtél, hogy került az be az életedbe, majd azon, hogy vajon meddig lesz még ott. De mi ebbe nem fogunk belemenni! Egyszerűen csak az kell ehhez, hogy "Elég volt! Végeztem vele! Aztán pedig veszel egy mély lélegzetet, és megengeded, hogy az energiák munkába álljanak. Veszel egy mély lélegzetet, és felismered, hogy tényleg hajlandó vagy elengedni a szenvedésnek azt a régi problémáját."

Az elmétekben sokan azt mondjátok, hogy "Ó, igen, készen állok azt elengedni." – De mégsem. Mégsem állsz rá készen. Az még mindig ott van, és azért van még mindig ott, mert azt akard, hogy ott legyen. Nyugodtan legyél rám dühös! Engem nem érdekel! Még mindig azt akard, hogy az ott legyen! Olyan az, mint egy kényelmes, komfortos takaró! A személyiséged része, és ami még ennél is fontosabb, az egy nagy, hatalmas, kövér emlék. Egy jókora nagy emlék, te pedig egyszerűen nem vagy hajlandó azt elengedni. Mindenféle kifogással előállsz. Azt mondd, hogy "De nem tudom hogyan szabaduljak meg tőle." – Pedig mi sem egyszerűbb: "Hajlandó vagyok megszabadulni tőle. Elég volt belőle! Végeztem vele!" – Majd tovább sétálsz. Ennyi az egész.

Tehát amikor erre a paródiára fel lett hívva a figyelmem, azt gondoltam, hogy ezt bizony én magam sem mondhattam volna jobban. Az egész helyszín... tudjátok a legtöbb ember, aki terápiára jár, valójában – és ezzel most akár egyet is érthetsz velem, vagy vitatkozhat is Sir Gary. Dr. Gary – (egy pszichológus a közönségből) – de a legtöbb ember, aki terápiára jár, valójában egyáltalán nem akarja, hogy a dolgok megváltozzanak. Talán csak egy kicsit jobban akarják érezni magukat, és szükségük van valakire, aki végig hallgatja a sivár történeteiket, de egyáltalán nem akarnak jobban lenni. Tényleg nem. És ez egy elképesztő dolog!

A mai, modern pszichológia úgy 120-150 éve van jelen a bolygón, és ez betölt egy célt, egy határig. Mert behoz egy szintű tudatosságot. Ugyanakkor bármilyen terápia esetében nagyon megrekednek az energiák, és egy mélyebb mintává válnak. Létrehozza azt a hiedelmet, hogy "Tényleg sérült vagyok. Tényleg áldozat vagyok. Tényleg nem tudok pénzhez jutni. Tényleg igazak az összeesküvés elméletek." – Aztán pedig meg is tapasztalod azokat, azt a valóságot, és utána elhiszed. És természetesen, amikor abban a valóságban vagy, és azt el is hiszed, akkor mit szokott tenni az energia? – Teljes mértékben azt fogja támogatni. 100 %-ban azt fogja támogatni.

Tehát itt vagyunk, ezen a ponton, ahol egyszerűen csak azt mondjuk, hogy “Elég volt! Hagyd abba!” – És időről-időre hallani fogjátok, hogy azt mondom nektek, hogy “Hagyd abba! Fejezd be!” – Ennyi az egész. Csak ennyi kell hozzá. Hagyd abba, és aztán tovább haladhatunk.

Akkor most vegyünk erre egy jó mély lélegzetet!

Kukás napok

Elképesztő sok változáson megy keresztül a testetek. A DNS-etek változik, és ma már a tudomány is megérti, hogy ez megváltozhat. Nem is olyan régen a tudomány még azt állította, hogy “Nem, a DNS mindig ugyanolyan marad, és nem változik.” – De igen, változik.

Egy mostani kutatás szerint – amit szerintem a NASA végzett – arra jöttek rá, hogy amikor valaki az űrben tartózkodik, ami ugye azt jelenti, hogy a gravitáción kívül van egy darabig – szó szerint és átvitt értelemben is – tehát amikor nem hat rá a gravitáció, akkor a DNS megváltozik. Lényegében a tudatban lezajló változásra reagál.

A DNS-etek itt és most is változik, miközben beszélünk. Az egész tested változik, és tudom, hogy most rögtön akarjátok azt a ragyogó FényTestet, de előtte még rengeteg változáson átmentek abban az ütemben, ami nem teper maga alá titeket.

Az elméd – emlékeztek még arra a dologra? (Adamus kuncog) Az elméd is elképesztő mérvű változásokon megy keresztül, és emlékeztek arra, amit már olyan sokszor elmondtam, hogy “Minden, amin most keresztülmentél az életedben, teljes egészében a testet öltött Realizációról szól.” – Nem arról van szó, hogy nem vagy egészséges, nem arról van szó, hogy gyengül a memóriád, hogy öregszel. Egyáltalán nem erről van szó. Nem arról van szó, hogy mentálisan még annál is betegebb leszel, mint amilyen eddig voltál. (nevetés) Ez egyáltalán nem ezekről a dolgokról szól. Most minden a testet öltött Realizációról szól. Minden. És amikor megérted ezt a gyöker alap dolgot, akkor többé már nem aggódsz azon, hogy hogy “Mi a baj velem, lehet holnap meg fogok halni, és mit csináltam rosszul?” – Veszel egy mély lélegzetet, és elengeded ezt az egészet. Elengeded az egészet! Minden a testet öltött Realizációról szól.

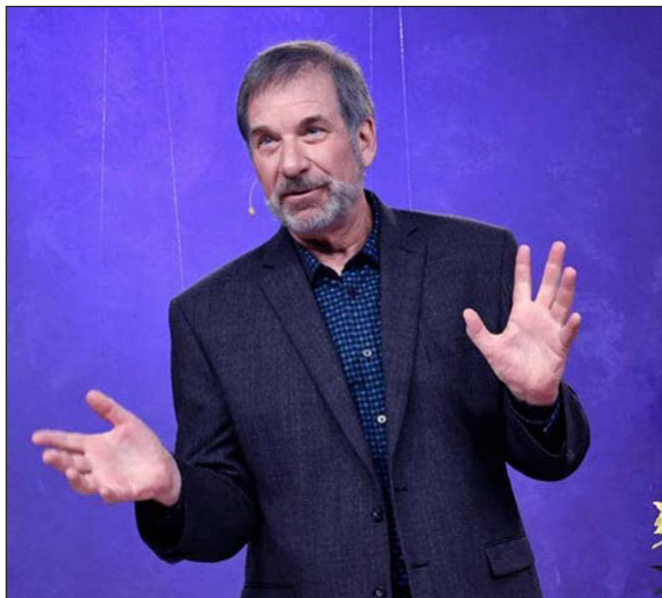

Azok a szintű változások, amiken jelenleg keresztülmentek, nincsenek rajta a térképen. És ezért is mondtam azt a múlt hónapban, hogy meglepő, hogy még egyáltalán életben vagytok annak fényében, amin keresztülmentek. Rendelkeztek egy csodálatos belső mechanizmussal, amivel nem mindenki rendelkezik – és ami lehetővé teszi számotokra, hogy elképesztő nagy kellemetlenséget vagy fizikai fájdalmat, vagy a mentális képességek hiányát, meg minden mást is elviseljete. Beprogramoztátok erre magatokat – olyan ez, mint amikor kaptok egy fájdalomcsillapító injekciót,

novokaint, vagy amit altatáskor szoktak adni, hogy ne legyen teljesen elviselhetetlen ez az egész, és hogy képesek legyetek keresztülmenni ezeken a változásokon, amik a testet öltött Megvilágosodáshoz vezetnek – anélkül, hogy megbolondulnátok, vagy, hogy a testetek beadná a kulcsot. És ez már önmagában is szinte tényleg egy csoda.

Aminek a bekövetkeztét látni fogjátok – most, hogy azt mondtátok, hogy hajlandók vagytok elengedni azokat a régi problémákat – az az lesz, keresztül fogtok menni egyfajta cikluson, ami nem egy szoros minta, csak egy kis ideig tartó ciklikus, ismétlődő dolog lesz az elkövetkezendő pár évben. Ahol is úgy nagyjából – és kérek, nehogy bejelöljétek ezt a naptáratokban – de úgy átlag 14 naponta át fogtok menni egy igazodási perióduson. És ez tarthat pár óráig, vagy egy napig, vagy pár napig, de általában 48 óránál nem fog tovább tartani.

Keresztül fogtok tehát menni ezen az igazodási perióduson. Már jó ideje zajlik ez, csak eddig kicsit gyakrabban történt meg, és nem 14 naponta. És ezalatt az idő alatt, ami lehet egy vagy esetleg két nap, egyszerűen csak rosszul fogjátok érezni magatokat, nem lesz ott a valódi fókusz, nem fogjátok találni a megfelelő szavakat, nem találjátok majd a kocsik kulcsokat, nem emlékeztek a nevetekre, meg ilyenek. Ez egy napig, esetleg két napig fog tartani, és egy belső káosz lesz. Mert átrendezed magad. Keresztülmész ezen a perióduson, ami az alvásodra is fog vonatkozni. Ahol is tényleg megengeded, hogy nagyon gyors változások történhessenek 24-48 óra alatt, aztán pedig visszatérhetsz az élet élvezetéhez, vagy bármihez, amit éppen teszel. Azt követően pedig visszatérsz az új normádhoz, de ez az új norma is folyton változni fog úgy 2-3 hetente.

Arra kérek, hogy engedd meg ezt a folyamatot! Nehogy bepánikoljatok! Vannak köztetek olyanok, akikkel ez eddig is minden nap megtörtént. Néhányatoknál pedig ez ingadozott, és esetleg egy egész héten keresztül nagyon kemény vizeken keltetek át, majd utána lecsendesedtek a dolgok.

Mi, a Bíbor Tanács együtt dolgoztunk veletek, és azt nézegettük, hogy jelenleg mi a legmegfelelőbb a számotokra, energetikailag a testeteknek, az elméteknek és minden másnak is. Mi a legmegfelelőbb számotokra, és lényegében mindannyiőtokkal együtt dolgozunk, és így hoztuk létre ezt a fajta igazodási periódust. És arra jutottunk, hogy ez a 14- 21 napos ciklus a legjobb. Néha ez 14 naponként fog bekövetkezni. A következő ciklus pedig lehet, hogy 18 vagy 20 nap múlva lesz, simán és sokkal nagyobb kegyelemben – aztán pedig Bumm! – nekiütközl a falnak!

De ez egyáltalán nem azt jelenti, hogy visszafelé tennél egy lépést. Hanem ilyen a testet öltött Realizáció folyamata, ahol az elmédnek és a testednek is szüksége van egy kis időre ehhez az átalakuláshoz. Olyan ez, mintha bevonulnál a rehab-ra, az elvonóra, de ez alkalommal a tested és az elméd rehabilitálódik egy teljesen új szintre. Ó, hát amin jelenleg keresztülmegegy az elméd, az

fenomenális. Azon csodálkozom, hogy-hogy még nem vesztetted el teljesen. Nos, ez azért néhányattal megtörtént. (nevetések) De egészen elképesztő az, amin az elme keresztülmegy. Persze az elme fél, és lázadozik, és kitartó, mintha csak az élete múlna rajta. Mindezeket a dolgokat teszi, de amin keresztülmentek az egészen káprázatos.

Ne feledjétek, hogy ez az egész úgy 14 naponta egyensúlyba fog kerülni, és fogadd el ezt az egy vagy két napig tartó belső diszkomfortot, kellemetlenséget, esetleg akár egy kis fájdalmat is, bár valójában a fájdalom nem is létezik. Nem létezik ez a fájdalomnak hívott dolog. Nincs bizonyíték a fájdalom létezésére. Ez az egész az elme műve.

Tehát érezni fogtok egy kis fájdalmat. Azt kérdezed majd, hogy "Ki vagyok én? Mi itt az én dolgom? Tényleg létezik ez a testet öltött Megvilágosodás?" – Meg ilyeneket. Tudjátok, ezek egészen egyszerűen csak a szemetes napok. A szemetes napok. Tudod, nagy ritkán ki kell vinned a szemetet. Nem szeretitek ezt tenni. Mert az bűdös. Bűzlik. Megszabadultok tőle, és pontosan ilyenek lesznek ezek a szemet kivívós napok is úgy 14-21 naponta.

És mivel tudod, hogy ez fog történni, így előre be tudod iktatni ezeket a napokat, amikor elviszik a szemetet, és ez így egy kicsit könnyebb lesz. Ahelyett, hogy ott lenne a szemet...mert tudjátok eddig azt csináltátok, hogy az egész házban mindenfelé eldugtátok azt a szemetet. Nem szó szerint a házatokban, hanem a fizikai, mentális házatokban. Elrejtettétek a szemetet, tudjátok, hogy "Ó! Mihez kezdjek ezzel? Egyszerűen csak ideteszem." – Utána meg megpróbáltad figyelmen kívül hagyni. – "Mihez kezdjek ezzel?" – Majd fogod magad, és elteszed valahova, mondjuk beteszed a szekrénybe. Aztán pedig beteszed a mosógépedbe, a belső mosógépedbe, ami mindent tisztára mos. De aztán meg elfelejtetted bekapcsolni azt a mosógépet, vagy elfelejtetted hozzá mosóport adni, míg az egész már nagyon bűzleni fog, és itt van neked ez a sok minden. És egy idő után az egész emberi házad elkezd eléggé bűzleni.

Mi pedig azt fogjuk tenni, hogy úgy átlagban két hetente ott lesznek ezek a kukás napok, ahol a szemet elszállításra fog kerülni. Ezek időpontjai egyénileg el fognak térni. És most annak mondom, aki feltette a kérdést, hogy igen, Kuthumi fogja vezetni a kukásautót. (nevetés) És mindezt nagy örömmel teszi. És most éppen keres valakit, aki ott ülne mellette az anyósülésen. Még nem döntöttük el, hogy kit ér ez a megtiszteltetés. (Adamus nevet)

Tehát ezzel az egészszel csak azt akarom mondani, hogy eljutottatok erre a helyre, ahol ezt most már ritkábban tudjuk megtenni. Most már nem kell, hogy minden napotok ilyen legyen, mint ahogy ezen eddig folyton keresztülmentetek mentálisan és fizikailag is. Kukás napok! Oké. Nyugodtan beszéljétek másokkal is a kukás napjaitokról! Meséljétek el, milyen ezeket a dolgokat

kihajtani. A jó hír pedig az, hogy a kukás napok között eltelt időben tényleg elkezdtek Mesterként élni. *Tényleg, igazán* elkezdtek Mesterként élni.

Szóval bármihez is ragaszkodtok, legyen szó bármilyen problémáról – akár a bőségről, a kapcsolatokról, az egészségről vagy az önértékelésről – mondjuk most ki együtt azt a két szót:

ADAMUS és a KÖZÖNSÉG: *HAGYD ABBA!*

ADAMUS: Jó. Köszönöm. És arra az esetre, ha esetleg nem értetted volna az üzenetet így elsőre, a videót a Shoud végén újra le fogjuk játszani.

LINDA: Te jó ég!

ADAMUS: Tehát, egyszerűen csak *HAGYD ABBA!* Ha Newhart mondhatja ezt, akkor én is.

SHAUMBRA BÖLCSESSÉG

Akkor most vegyünk egy jó mély lélegzetet, és térjünk rá a következő részre! Éreztétek, ahogy az energiák átváltak! Hát nem remek tudni, hogy úgy nagyjából 2 hetente lesznek a kukás napok, vagy talán három hetente. De többé már nem kell keresztülmennetek ezen az állandó szenvedésen

és stresszen. Igen, Linda most azt kérdezi, hogy ez összefügg-e a... mi is a kedvenc asztrológiai eseményetek? A Neptun emelkedése vagy a....

LINDA: A retrográd Merkúr.

ADAMUS: A retrográd Merkúr. Na, ennek az égvilágon semmi köze sincs a retrográd Merkúrhoz.

Akkor most vegyünk egy jó mély lélegzetet! Ez az egyik kedvenc részem, a kérdések és válaszok ideje, ahol én teszem fel a kérdéseket, és ti adjátok a válaszokat. Itt az ideje a Shaumbra bölcsességnek!

(A videót itt tudjátok megnézni: [Shaumbra Bölcsesség Intro videó](https://www.youtube.com/watch?v=Cx2mSMIm5RQ&feature=youtu.be))

Ha ez nem működne valakinek, akkor ezt a linket másoljátok be a böngészőtökbe:

<https://www.youtube.com/watch?v=Cx2mSMIm5RQ&feature=youtu.be>)

A videó lejátszásakor a közönség tapsol és nevet.

ADAMUS: Csodálatos! (Adamus nevet) Megérdemlitek. Megérdemlitek ezt az igazán kitűnő bevezetőt

a Shaumbra Bölcsességhez. Szeretnétek újra megnézni? (a közönség válasza, hogy "Igen!") Akkor nézzük meg újra! Igen, a Shaumbra Bölcsesség. Kérem a világítást lekapcsolni, és nézzük meg újra!

(szünet, amíg újra lejátszásra kerül a videó)

Jó. Igen, vagy ezt csináljuk, vagy pedig jóga pozícióban ücsöröghetünk jó sokáig. (nevetések)
Imádok tiszteletlen lenni!

Akkor kérem felkapcsolni a világítást, Linda pedig elindul a közönséghez a mai Shaumbra Bölcsesség kérdéshez. És ahogy talál egy áldozatot, felteszem a kérdést.

LINDA: Ó, hogy előbb az áldozatot akarod.

ADAMUS: A Shaumbra Bölcsességet.

LINDA: Oké.

ADAMUS: Ki lesz ma az első a Shaumbra Bölcsességben?

LINDA: Sajnálattal kell közölnöm, hogy...

ADAMUS: Ó, tapsoljuk meg Andy-t! Annyira készen áll! (a közönség tapsol)

ADAMUS: (nevetve) Jó. Andy, ez egy nagyon helyénvaló kérdés számodra. Mi az intelligencia? Mi az intelligencia?

ANDY: Az észszerűsége való képesség?

ADAMUS: Az észszerűsége való képesség. Ennek van értelme.

ANDY: Jól hangzik.

ADAMUS: Igen, jól hangzik. Nagyon intelligensen hangzik, amikor ezt mondd. (Andy nevet) És nagyon jól csináltad, mert ahelyett, hogy azonnal kimondtad volna a választ, előtte egy pillanatra elmékedtél ezen, majd nagy magabiztossággal mondtad ki a választ. „Az észszerűsége való képesség.”

ANDY: Jól festett, ugye?

ADAMUS: Hát majd nézd meg a videót! Nem volt annyira remek, de azért... (nevetés)

ANDY: Még dolgozom rajta.

ADAMUS: Igen, dolgozol rajta. És mondd Andy, te intelligens vagy?

ANDY: Hm.

ADAMUS: Mekkora az I.Q.-d?

ANDY: Azt mondták, hogy nagyon magas. De már elfelejtettem a számot.

ADAMUS: Kik mondták?

ANDY: A középiskolában valaki.

ADAMUS: A barátnőd. (nevetés)

ANDY: Biztosan! (nevetnek)

LINDA: Ó!

ADAMUS: Igen. „Olyan okos vagy Andy! (Adamus nevet) Hogy engem választottál!”

ANDY: Igen.

LINDA: Nehogy hozzá vágd a mikrofont!

ADAMUS: Szóval intelligensnek tartod magad?

ANDY: Igen, intelligensnek tartom magam.

ADAMUS: Igen. A bolygón élő népesség 90-95 %-ánál magasabb az intelligenciád?

ANDY: Hm.

ADAMUS: Ebbe minden ember beletartozik.

ANDY: Igen, ez valószínűleg így van. De emlékezz, az intelligencia nem minden.

ADAMUS: Csakugyan? Csak megkérdeztem. Oké.

ANDY: Szerintem...

ADAMUS: Tehát az intelligencia nem minden. Akkor mi van még az intelligencián kívül?

ANDY: Ó, hát az érzések!

ADAMUS: Az érzések – rendben.

ADAMUS: Az érzések sokkal jobbak az intelligenciánál.

ADAMUS: De nem történt még meg veled, hogy az érzéseid időnként elárultak, és azt gondoltad, hogy „Soha többet nem leszek olyan hülye megint.”

ANDY: De igen, de az is előfordult velem, hogy az intelligenciám is cserbenhagyott vagy elárult.

ADAMUS: Hogyan?

ANDY: Amikor logikusan arra a következtetésre jutok valamiről, hogy az a helyes út a számomra, amit meg is teszek, de útközben történnek dolgok, amik...

ADAMUS: Hallgatnod kellett volna a barátnődre!

ANDY: Hallgattam a barátnőmre... az érzéseimre, mert...

ADAMUS: „Andy, ne menj arra!”

ANDY: Tudod, amikor ott fetrengsz a sárban, és azt mondd „Hoppá, ez nem működött.”

ADAMUS: Igen.

ANDY: Igen.

ADAMUS: Jó. Oké. És lenne még egy kérdésem. Honnan ered az intelligencia?

ANDY: (ismét szünetet tart) Hát, szerintem valószínűleg az agyból.

ADAMUS: Az agyból. Na igen, de az agy egy szép napon egyszer csak feltalálta az intelligenciát? Vagy az mindig is ott volt? Esetleg a szüleidtől származik? A szüleid intelligensek voltak?

ANDY: Szerintem igen.

ADAMUS: Igen. igen. Oké. Szóval honnan ered az intelligencia?

ANDY: Nem vagyok biztos benne, hogy ez egy evolúciós dolog, vagy pedig egy ajándék.

ADAMUS: És kitől lenne ez az ajándék? Az Intelligencia Bizottságtól?

ANDY: Az Éntől, a Szellemtől – tudod.

ADAMUS: Az Éntől, a Szellemtől.

ANDY: Igen.

ADAMUS: Tehát azt gondolod, hogy ezt talán a Szellem osztogatja, hogy „Andy pár napon belül megszületik. Mennyi intelligenciát adjunk neki? Adjunk neki jó sokat, mert jó sok más szar is lesz az életében. Adjunk neki intelligenciát!” – Vagy egy Bizottságtól származik – a Magasabb Intelligencia Tanácstól?

ANDY: Nem, szerintem ez sokkal inkább egy belső dolog.

ADAMUS: Belső.

ANDY: Igen.

ADAMUS: A belső tanács.

ANDY. Valahogy úgy. Ahogy mondani szokás, a Szellem adja meg neked a dolgokat, de ez nincs mindig kommunikációban az emberrel, mert az ember szeret

körbe-körbe futkorászni, és....

ADAMUS: Igen, igen.

ANDY: Elég fura.

ADAMUS: Azt mondd tehát, hogy a Szellem nem mindig tud kommunikálni veled.

ANDY: Hááát....

ADAMUS: ...mert annyira nagyon intelligens vagy.

ANDY: Nos, a Szellem mindig itt van, csak az ember nem mindig figyel rá oda.

ADAMUS: Ó, jó-jó. Akkor ez most azt jelenti, hogy az ember hülye vagy, hogy intelligens?

ANDY: Mind a kettő.

ADAMUS: Mind a kettő. Oké.

ANDY: Azért mind a kettő, mert...

ADAMUS: Akkor most az ember azért nem figyel oda a Szellemre, mert intelligens, vagy azért, mert hülye?

ANDY: Megint csak azt tudom mondani, hogy mind a kettő. Emlékezned kell arra, hogy ez a kaland, itt lenni a Földön...

ADAMUS: Igen.

ANDY: ...itt van az izgalom, tudod, mert amennyiben csak robotként éled meg a napokat...

ADAMUS: Igen, igen.

ANDY: Igen, ez eléggé sivárrá tud válni. Ezért aztán felkavarod a dolgokat.

ADAMUS: Igen.

ANDY: A Szellem pedig arról híres, hogy csavart labdákat vág hozzád. Így aztán megeshet, hogy egy nap törött karral ébredsz fel, vagy egy olyan esemény történik....

ADAMUS: Tehát amikor reggel felébredsz, hogy "Ó, a francba! Ez meg hogy történt?" (nevetés)

ANDY: Előző este berúgtál...

ADAMUS: "Mikor lefeküdtem aludni, még jól voltam, és mire reggel felébredtem, addigra a Szellem eltörte a karomat." – Ez elég ostobán hangzik.

ANDY: Oké.

ADAMUS: Oké. Köszönöm Andy. Ma szándékosan zavarlak össze mindannyiótokat.

ANDY: Köszönöm.

ADAMUS: Nem fáj valakinek a feje? Csak vegyél egy mély lélegzetet és lazulj el!

LINDA: Köszönjük Andy!

ADAMUS: Pedig kellene, hogy fájjon. Jó. Kérem a következőt!

LINDA: A mikrofon most egy nagy kalózhoz kerül.

ADAMUS: Ó, jó, jó! Jó. Mi az intelligencia? Hallottad, hogy Andy válasza az észszerűsége való képesség volt. És ez egy jó válasz.

ALICE: Közel van. Amikor feltetted a kérdést, elgondolkoztam a mesterséges intelligencián, és

azon, hogy mi teszi azt intelligenssé. És tényleg ez az ésszerűség és a logika. És ez honnan ered? Valahol el kellett kezdődnie. Ha mondjuk egy számítógépre gondolunk, abba is be kellett táplálnunk, hogy egy meg egy egyenlő kettővel.

ADAMUS: Igen.

ALICE: Hogy kettő meg kettő az egyenlő négyel, és így tovább. Honnan tettük szert az intelligenciánkra? És én erre egyáltalán nem valami intuitív valamikért tekintek.

ADAMUS: Ühüm.

ALICE: Szóval azt gondolom, hogy jó, megszülettünk, és elkezdtek minket tanítani. Azonnal elkezdünk tanulni – ez az emberi intelligencia bizonyos értelemben – ha sírunk, akkor megetetnek, ha mosolygunk, akkor megsimogatnak, tudod. (Adamus mosolyog) Tehát én ebből a szempontból néztem rá az intelligencia szóra.

ADAMUS: És akkor most 3 vagy kevesebb szóban összefoglalva, számodra mit jelent az intelligencia?

ALICE: Azt, hogy lépcsőről-lépésre. (kuncog)

ADAMUS: Lépcsőről-lépésre. Jó.

ALICE: Tanulás. (megint kuncog)

ADAMUS: Tanulás, rendben. (Adamus kuncog)

ALICE: Ez négy szó.

ADAMUS: A lépcsőről-lépésre az egy szót jelent, mert összekapcsolódik a kettő.

ALICE: Igen.

ADAMUS: A tanulás rendben van. Akkor ez egy evolúciós dolog?

ALICE: Ühüm.

ADAMUS: Fejlődsz. Az intelligenciád fejlődik. Akkor meg hogy fordulhat elő az, hogy vannak olyan emberek, akik ugyanabban a kultúrában születnek, nagyjából hasonló körülmények közé, de mégis az egyik magasan kiemelkedő intelligenciával bír, míg a másik nem? Miért van ez a különbség?

ALICE: Ezen én is gondolkoztam, de nem akarok kimenni a mosdóba.

ADAMUS: Nem, nem. Hát persze, hogy nem. (nevetések)

ADAMUS: És mostantól egy különleges dolog van azok számára, akik kimennek a mosdóba. (Alice nevet) Igen. Lejátszhatjuk akár most is, csak, hogy az ember tudja, hogy mi következik?

LINDA: A figyelmeztetés. A figyelmeztetés.

ADAMUS: Tudod, ez akkor történik, ha azt mondod: - Nem tudom. – Meg van ez?

ALICE: Erre még nem állok készen.

ADAMUS: Nem? Rendben.

ALICE: Ez édes!

ADAMUS: Szerencsés vagy. (Alice nevet) És te orvos vagy, ugye?

ALICE: Már nyugdíjas vagyok, de igen.

ADAMUS: Nyugdíjas vagy. És milyen orvos vagy?

ALICE: Szülész, nőgyógyász.

ADAMUS: Oké. És intelligensnek tartod magad?

ALICE: A saját meghatározásom szerint igen.

ADAMUS: Ami, hogy is hangzik?

ALICE: Lépésről-lépésre való tanulás.

ADAMUS: Kitűnő! És a világ népességében milyen százalékba sorolod magad? A legmagasabb 2%-ba?

ALICE: A legfelső 10%-ba. Tudom, hogy az orvosok általában a legmagasabb 10%-ban vannak.

ADAMUS: Reméljük.

ALICE: Hát igen. (nevetések)

ADAMUS: Nincs is rosszabb egy hülye orvosnál. (Linda nevet)

ALICE: Igen-igen. De én tényleg...

ADAMUS: Mert hülye pácienseket vonzanak magukhoz. Hát igen.

ALICE: Én nagyon szigorúan határozom meg az intelligenciát.

ADAMUS: Igen, persze. Oké.

ALICE: Vagyis nem veszem bele a...

ADAMUS: Akkor ismételten, szerinted honnan származik az intelligencia? A gyökere.

ALICE: A tanulásból.

ADAMUS: A tanulásból. De még a tanulást megelőzően honnan származik? Andy azt mondja, hogy a Szellemtől, aki minden másnap eltöri a karját (nevetések), csak a rend kedvéért. De szerintem az a feleségem, nem pedig a Szellem. (Adamus nevet)

ALICE: Igen, de....

ADAMUS: Honnan ered?

ALICE: ...az állatok is tanulnak, ahogy mi is.

ADAMUS: Igen-igen. De honnan ered? Az állatoknak honnan van az intelligenciájuk?

ALICE: Isten fingásából. (nevetés) És ezt most teljesen komolyan mondom. Ez pont olyan jó válasz, mint bármelyik másik. Ugye?

ADAMUS: (nevetve) Az előbb Isten ajándékának mondták, most meg Isten gázának. Tehát akár honnan is nézzük, mindenképpen Istentől való. (nevetések) Rendben. De ez akkor felveti a kérdést, amit szinte már meg se akarok kérdezni, de akkor ez most azt jelenti, hogy Isten okos, vagy hogy Isten hülye?

ALICE: Fingós.

ADAMUS: Ha ez az egész...

ALICE: Fingóssá teszi.

ADAMUS: Igen, fingóssá.

ALICE: Nagyon gázos! (nevet)

ADAMUS: Tehát ha az összes emberi intelligencia Istentől ered, akkor most Istent okosnak tartjuk vagy...

ALICE: Szerintem ez nem Istentől származik.

ADAMUS: Istent ez nem érdekli, úgyhogy nyugodtan kimondhatod.

ALICE: Rendben.

ADAMUS: Úgy értem nyugodtan kimondhatod, hogy Isten hülye és buta.

ALICE: De ha ezt mondanám, akkor ezzel elismerném Isten létezését.

ADAMUS: Ó! Érdekes! Érdekes!

ALICE: Sok Isten van és...

ADAMUS: Sok Isten.

ALICE: ...és mindannyian hülyék vagyunk. (nevet)

ADAMUS: Olyan ez, mint a tízezer isten...

ALICE: Sajnálom gyerekek! De ki fog küldeni a mosdóba! (nevetés)

ADAMUS: Olyan ez, mint a tízezer hindu isten. Egyáltalán hogyan lennél képes megjegyezni ezt a temérdek sok nevet? Puskáznod kéne, tudod.

ALICE: David isten.

ADAMUS: Rendben, tehát nem akarod elismerni, hogy létezik egy Isten.

ALICE: Nem, nem erről van szó, csak... (sóhajt egyet). Azért adtam az intelligenciának ilyen szűk fókuszú meghatározást, mert nem hinném, hogy van eredete, származása. Szerintem egyszerűen csak valahogy felbukkantunk itt, Isten fingot egyet, vagy valamit csinált, és elkezdtünk tanulni. Felbukkantak a kutyák, és ők is elkezdtek tanulni.

ADAMUS: Oké.

ALICE: Megjelentek a lovak, és ők is elkezdtek tanulni.

ADAMUS: Szerinted melyik a legokosabb állat a bolygón?

ALICE: A bálnák? A delfinek? Valami ilyesmi. Vagy esetleg a disznók?

ADAMUS: A disznók.

ALICE: Igen.

ADAMUS: Egyébként a disznók elég intelligensek.

ALICE: Igen.

ADAMUS: Igen. Hát nem érdekes? A delfinek, a bálnák, aztán pedig a disznók.

ALICE: Ühüm.

ADAMUS: Mondhatni... vajon a disznók...

LINDA: De megeszik az utódjaikat. Most komolyan?!

ADAMUS: Éhesek és okosak. Nem kell túl messzire menniük.

ALICE: Ez időnként nagyon okos dolog. Bárcsak az enyémet is megennék! (nevet) Csak viccelek!

ADAMUS: Jó.

ALICE. Bocsánat. Nem figyel rám.

ADAMUS: Rendben, köszönöm a csodálatos válaszokat. Még egy pár választ kérnék!

LINDA: Oké.

ADAMUS: Mi az intelligencia?

LINDA: (suttogva) Jaj, nagyon sajnálom. Nagyon, de nagyon sajnálom.

ADAMUS: Azt mondogatja, hogy sajnálja.

LINDA: (továbbra is azt suttogja) Nagyon sajnálom.

ADAMUS: Ó! Ó! Ó!

LINDA: (beüti a fejét a TV monitorba) Jaj! Nem fájt ám, csak elég rosszul hangzott!

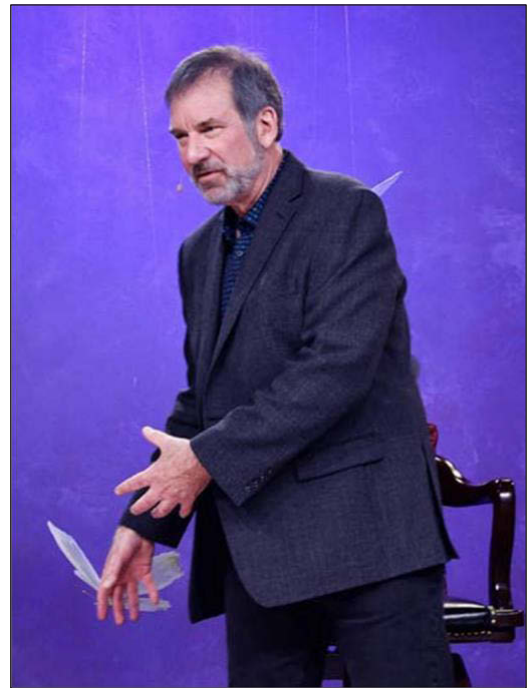
ADAMUS: Isten megütötte!

LINDA: Jaj, annyira fáj! Jaj-jaj-jaj! – Nem is fájt.

CHERYL: Ó!

ADAMUS: És folytatja.

LINDA: Mondtam, hogy túl nagy ez a képernyő!

ADAMUS: Ez nem túl okos dolog. Tehát akkor mi az intelligencia?

CHERYL: Szerintem ez egy kombináció. Azt mondanám, hogy intuíció.

ADAMUS: Intuíció, oké.

CHERYL: A tanulás és az észszerűség mellett.

ADAMUS: Oké.

CHERYL: Szerintem ez inkább a dolgok kombinációja.

ADAMUS: Intuíció, összeolvadva egy kis tanulással és információ felhalmozással.

CHERYL: Igen.

ADAMUS: Oké. És milyen arányban található meg benne az intuíció és a tanulási rész?

CHERYL: Számomra?

ADAMUS: Igen.

CHERYL: Szerintem úgy 50 %-ban.

ADAMUS: Mi található meg 50 %-ban? Csak tudni szeretném, hogy ébren vannak-e?

CHERYL: 50...

ADAMUS: Ötven. Melyik az 50 %? CHERYL: 50 %...

ADAMUS: Intuíció vagy... mind alszanak.

CHERYL: Az intuíció 50 %.

ADAMUS: Az intuíció 50 %. Jó.

CHERYL: Igen.

ADAMUS: És mi a maradék 50 %?

CHERYL: Az észszerűség és a tanulás kombinációja.

ADAMUS: És ebből akkor mennyi az észszerűség? Hány százalék?

CHERYL: Az első válaszom az, hogy 25-25 %.

ADAMUS: Rendben. Jól van. És intelligensnek tartod magad?

CHERYL: Igen.

ADAMUS: És a legmagasabb hány százalékban vagy benne? (Cheryl szünetet tart) Gyerünk! Úgy értem, tényleg... (Most pedig nevet) Tudod, ez kettőnk között marad.

CHERYL: Rendben. Jöhet az igazi válasz.

ADAMUS: Igazi válasz.

CHERYL: A legfelső 90%-ban vagyok.

ADAMUS: Ó, dehogyis! Jobb vagy te ennél, tudom én azt.

CHERYL: Elnézést, úgy értem, hogy legjobb 10%-ban vagyok.

ADAMUS: Én azt mondanám – mit éreznél, ha azt mondanám, hogy a legjobb 2 %-ban vagy?

CHERYL: Ö... akkor ezt bóknak venném.

ADAMUS: Ó, ezzel van egy kis problémája. – „Ú, tényleg? Oké.” És ez intelligenssé tesz téged, mindenki mást pedig butává és hülyévé. (nevetnek) De én tényleg azt mondom, hogy ott vagy a legfelső 2 %-ban.

CHERYL: Ó, köszönöm!

ADAMUS: Nos, ez nem feltétlenül jelent bókot! (nevetés) Ahogy erre te is rá fogsz jönni.

LINDA: Ó!

CHERYL: Oké.

ADAMUS: Nos, nem...

LINDA: Bumm!

ADAMUS: ...hát azt jelenti, de közben meg mégsem. Veled is és ellened is dolgozik.

CHERYL: És ellened is. Persze.

ADAMUS: Honnan származik az intelligencia?

CHERYL. (szünetet tart) Oké. (nevet)

ADAMUS: Ne feledkezz meg arról, hogy a mosdó rögtön itt található.

CHERYL: Tudom. Belekezdtem és...

ADAMUS: Igen. Éreztem. (megint nevet) Honnan ered az intelligencia?

CHERYL: (megint szünetet tart) Szerintem az intuíció része egy ajándék, amit isteni létezőkként mi adunk oda magunknak.

ADAMUS: És akkor honnan származik az intelligencia? (szünetet tart) Imádom ezt. Érzem a feszültséget itt a teremben és online is mindenhol. Honnan ered az intelligencia?

CHERYL: (szünet után) Ezt az ajándékot mi adtuk oda magunknak.

ADAMUS: És honnan volt ez az ajándék? A Macy's-ből? Vagy online rendelted? (Adamus nevet)

CHERYL: A tanulási folyamat eredménye volt.

ADAMUS: A tanulási folyamaté.

CHERYL: Ühüm.

ADAMUS: Oké. Linda, tudom, hogy nagyon elfoglalt vagy, pedig olyan jó lenne, ha ezek le lennének írva. De nem fogjuk leírni. Emlékezzünk erre, hogy tanulási folyamat. Oké. Köszönöm. Jók voltak a válaszok.

CHERYL: Szívesen.

LINDA: Bár megteszek, amit csak kérsz – legalábbis a legtöbbször. (nevetések)

ADAMUS: Most hozzám, Adamushoz beszélsz, vagy a férjedhez? Mert a kettő között óriási a különbség! (a közönség reakciója, hogy "Ó!" - és egy páran nevetnek)

LINDA: Van egy határ.

ADAMUS: Jó. (még több nevetés)

LINDA: Van egy határ.

ADAMUS: Méghozzá egy elég nagy határ. Kérem a következőt!

LINDA: Oké.

ADAMUS: A következő.

HENRIETTE: Ó!

ADAMUS: Ó! Ó! LINDA: Ó!

ADAMUS: Erre számítanod kellett volna. Tehát számodra mit jelent az intelligencia?

HENRIETTE: (szünet után) Tényleg nem tudok többet hozzáfűzni ehhez, mint amit már előttem elmondtak.

ADAMUS: Miért? Bárki is megállít téged? (nevetések) Isten, te állítod meg őt? Senki sem állít meg téged. Hozzáfűzhetsz ehhez még többet.

HENRIETTE: A tudás.

ADAMUS: A tudás. Rendben. Intelligensnek tartod magad?

HENRIETTE: Igen.

ADAMUS: Valóban? A legjobb hány %-ba tartozol?

HENRIETTE: Ezen még soha nem gondolkodtam, de talán a legmagasabb 10%-ba?

ADAMUS: A legmagasabb 10%-ba. Én a legmagasabb 2%-ot mondanám.

HENRIETTE: Köszönöm.

ADAMUS: Hát igen. De ez igazából nem jelent bókot, dicséretet. (nevetés) Az nem túl okos. Mindenki ugyanazt a választ adja, és azt várják, hogy valami mást mondjak. De van veled egy kis problémám.

HENRIETTE: Jujuj!

ADAMUS: Igen. A „jujúj” rendjén való. (nevetnek) Ott van benned ez az állandó csatározás az intelligenciáddal, mert okos emberekkel dolgozol.

HENRIETTE: Igen.

ADAMUS: És néha ettől úgy érzed magad – ami a részükről nem szándékos – de amikor velük vagy, akkor azt érzed, hogy nem vagy olyan intelligens, mint ők, mert nem tudsz programozni, kódokat írni, meg ilyen dolgokat csinálni. Ezért van egy dilemmád a saját okosságodra vonatkozóan. Persze te ezt máshogy fogalmazod meg. Azt mondod magadnak, hogy „nem vagyok tankönyv okos”, ellentétben a kollegáiddal, akikkel együtt dolgozol. – „Nem rendelkezem olyan mély képességekkel, mint ők.” Tehát te ezt így másképpen fogalmazod meg magadnak.

HENRIETTE: Ez így van.

ADAMUS: Kijátszod azt, amit én intelligenciának vagy okosságnak hívok, és más módszereket használsz arra, hogy eljuss oda, ahova el akarsz jutni, hogy éld az életed.

HENRIETTE: Igen.

ADAMUS: Szóval, egy bizonyos értelemben szinte ott van benned egy neheztelés vagy sértettség azok iránt az intellektusok iránt, akikkel együtt dolgozol. Miért raktad bele magad abba a helyzetbe?

HENRIETTE: A tanulás miatt.

ADAMUS: De mégis mit akarsz tőlük tanulni? Ez nem fog megtörténni. Nagyképű stréberek.

HENRIETTE: Ez igaz.

ADAMUS: És ezt nem negatív értelemben mondom, de mégis, mit akarsz tőlük tanulni?

HENRIETTE: Az integrációt.

ADAMUS: Minek az integrálását?

HENRIETTE: Az összes dolog valódi integrációját. Adamus, és a tanítás az...

ADAMUS: Makyó.

HENRIETTE: Te jó ég!

ADAMUS: Oké, most a makyos útvonalon haladunk itt, igaz?

HENRIETTE: Igen.

ADAMUS: Oké, csak ismerjük el! Tehát itt van benned ez a konfliktus, és ma rá fogsz jönni valamire, ami hatalmas megkönnyebbüléssel fog eltölteni.

HENRIETTE: Jó. Köszönöm.

ADAMUS: És többé nem lesz ott az a belső csata. Olyan vagy, mint sokan mások. Azt mondod, hogy „Nos, tudod, én nem is tudom, hogy olyan okos vagyok-e?” Sőt, hezitálsz kimondani, hogy az intelligenciád a legjobb 10%-ban van. Olyan vagy, mint aki fuldoklik. Valószínűleg mindannyian ott vagytok a legmagasabb helyeken – gyorsan ellenőriznem kell ezt az állításomat – mondja, miközben belenéz a kamerába – a legtöbben, a 96%-otok ott van a csúcson. Igen! És ez elég jó! De ez az, ami egyben tűnődésre is késztet, hogy “Nahát, ez aztán nem túl hízelgő a bolygó többi részére nézve, nem igaz?” (nevetés) „Ott vagytok a csúcson?”

A következő kérdés pedig az, hogy honnan származik az intelligencia? (Henriette szünetet tart) Csak találj ki valamit!

HENRIETTE: Az energia szó jutott az eszembe.

ADAMUS: Azt mondod tehát, hogy az intelligencia az energiából származik. Oké. Szóval azt hiszed, hogy az energia részecskék egy beépített intelligenciával bírnak, ami a dolgokat mondhatni egyfajta formában vagy mintában tartja.

HENRIETTE: Igen.

ADAMUS: Oké, jó.

HENRIETTE: Minden dolog rendelkezik intelligenciával.

ADAMUS: Minden dolog rendelkezik intelligenciával.

HENRIETTE: Így van.

ADAMUS: Oké. Az állatok is?

HENRIETTE: Igen.

ADAMUS: Oké. És a levegő is intelligens?

HENRIETTE: Igen.

ADAMUS: Nahát! Tehát egy nagyon intelligens valóságban éltek.

HENRIETTE: Egy intelligens univerzumban.

ADAMUS: Ühüm. Az univerzum intelligens. Szerinted milyen érzés lenne egy olyan dimenzióban vagy valóságban tartózkodnod, ahol nincs jelen az intelligencia? Az milyen lenne?

HENRIETTE: A gyomrom már most is rosszul van.

ADAMUS: Ó! Ó! Hányingered támadt. De miért? Miért? El tudod képzelni, hogy kifejlesztjük ezt a mesterséges intelligencia mechanizmust, ami kilő téged egy álmvilágba, ami nagyon is valóságosnak tűnik – szerintem ez egy film – de ugye te ebben a világban élsz, és elmentél erre az álom vakációra egy olyan helyre, ahol nem létezik az intelligencia. Az milyen lenne?

HENRIETTE: Mint egy rossz álom.

ADAMUS: Olyan lenne, mint Fort Lauderdale. (nevetés)

LINDA: Ó!

ADAMUS: (nevetve) Magamat szórakoztatom. Senki nem nevet, csak én. Oké. Tehát milyen lenne ott lenni azon a helyen minden intelligenciát nélkülözve?

HENRIETTE: Valótlan lenne. Nem lenne valóságos.

ADAMUS: Nem lenne valóságos. Halljátok ezt? Nem lenne valóságos intelligencia nélkül élni. Oké.

HENRIETTE: Ühüm.

ADAMUS: Jó, kérem a következőt! Mindannyian nagyon okos válaszokat adtok.

LINDA: Valami nagy dolgot készítesz most elő számunkra ezzel.

ADAMUS: Ami nem feltétlenül jelent jót. Még egyet kérek!

LINDA: Valami nagy dolgot készítesz itt elő.

ADAMUS: Nagy dolgot, és tudod, hogy ez itt az előkészület. Igen.

MATTHEW: Megint én vagyok, helló! (nevet)

ADAMUS: Üdvözöllek! Igen.

MATTHEW: Köszönöm.

ADAMUS: Jó, hogy megint itt vagy.

MATTHEW: (nevetve) Én vagyok az akcentusos fickó.

ADAMUS: Mielőtt belecspanánk, kérlek áruld el, hogy miféle munkát végzel? (Matthew sóhajt egyet)

Ó! Ó!

MATTHEW: Tehát egy olyan világ létrehozásáról beszélsz, ahol ott a környezeti intelligencia, az interaktív intelligens környezet, a mesterséges intelligencia, ami együtt működik a világ legnagyobb cégeivel annak érdekében, hogy átalakítsa a társadalmat egy tudatosabb társadalommá a technológia befolyásának köszönhetően, azzal együttműködve. Ezért van az, hogy...

ADAMUS: És ezt egy szoftverrel csinálod?

MATTHEW: Nem, hanem mindenféle különböző aspektusokkal.

ADAMUS: Mindenféle különböző aspektusokkal.

MATTHEW: Együttműködve a világ létező legnagyobb vállalataival.

ADAMUS: Nahát! Elég okosnak hangzol. Úgy értem úgy beszélsz, mint aki okos. Lehet, hogy csak színleled az okosságot, de mindenki azt mondja, hogy "Te jószágos ég! Nagyon okos fickó!"

MATTHEW: Igen, hivatalosan is okosnak vagyok nyilvánítva.

ADAMUS: És ki nyilvánított okosnak? A CIA?

MATTHEW: Igen.

ADAMUS: Ő egy okos ember. Vigyázzatok vele!

MATTHEW: Ühüm.

ADAMUS: Mennyi az I.Q – d?

MATTHEW: Fogalmam sincs.

ADAMUS: Dehogynem! Tudod te!

MATTHEW. Rá hangolódom a Forrásra, így aztán végtelen.

ADAMUS: Mennyi az I.Q. – d?

MATTHEW: Nem tudom.

ADAMUS: De igenis tudod.

MATTHEW: Nem, nem tudom.

ADAMUS: Akkor is van róla egy elképzelésed.

MATTHEW: Igen, van róla elképzelésem, de azt nem fogom most itt elmondani. (nevetnek)

ADAMUS: Én nem fogom elárulni, csak akkor, ha hajlandó vagy elmondani.

MATTHEW: Nem fogom elmondani neked.

ADAMUS: Jó. Tehát egy nagyon intelligens személy vagy. Nagy álmaid, céljaid vannak. Hatalmas megértéssel rendelkezel, ami jó dolog. Mégis hány %-ba sorolnád magad?

MATTHEW: A csúcs 1%-ba.

ADAMUS: Igen, ez jó, jó. Örülök, hogy....

MATTHEW: Ahogy itt mindenki más is.

ADAMUS: ...egyszerűen csak kijelenti. A csúcs 1%-ba, és emiatt egy cseppet sincs zavarban.

MATTHEW: Pontosan az 1 %-ban. (javítja ki Adamust)

ADAMUS: Pontosan az 1%-ba tartozik. És nem jön ettől zavarba. Jó. A következő kérdésem az, hogy honnan származik az intelligencia?

MATTHEW: A Forrásból.

ADAMUS: Milyen Forrásból?

MATTHEW: Hát a Forrásból.

ADAMUS: A Forrásból. És hol található a Forrás?

MATTHEW: A Forrás az van.

ADAMUS: Most akkor azt mondtad, hogy Forrás vagy azt, hogy szósz? (nagy nevetés) Milyen csodás ez az akcentus, soha nem lehetünk biztosak abban, hogy mit is mondasz! *(Angolul a Forrás – Source és a szósz- sauce szó kiejtése nagyon hasonló, csak egy „r” betű a különbség a kettő kiejtése között)*

MATTHEW: Imádom a humorodat! A Forrás.

ADAMUS: A Forrás.

MATTHEW: Mint Végtelen.

ADAMUS: A végtelen. És az pontosan hol is van?

MATTHEW: Ahonnan te is jöttél és én is jöttem, ahonnan mindenki jött.

ADAMUS: A Forrásból jöttél?

MATTHEW: Határozottan.

ADAMUS: A Forrás szült meg téged? A kozmikus fing?

MATTHEW: Hát így is lehet mondani, de lényegében az van, hogy a Forrás teremtette meg a magasabb énjeinket, akár itt, ebben az univerzumban, ebben a valóságban, akár más valóságokban.

ADAMUS: Oké.

MATTHEW: Isteniek vagyunk.

ADAMUS: Igen. És készen állsz ezt elengedni?

MATTHEW: Nem, mert ez az igazság.

ADAMUS: (kis szünet után) Ez tetszik nekem. Tetszik nekem ez a fajta hozzáállás. De ma rá fogsz jönni valamire, ami azonnal bele is pörget téged a 14 napos kukás ciklusodba még ma. (nevetés)

LINDA: Ó!!!

ADAMUS: Közeledik Kuthumi! Már dudál is!

MATTHEW: Rendben, te nyertél. Tusé.

ADAMUS: Mindenkinek mondom most, hogy hajlandónak kell lennetek bármit elengedni.

MATTHEW: Igen, természetesen.

ADAMUS: Tényleg, és ezt máris el fogom magyarázni.

MATTHEW: Igen, persze.

ADAMUS: De igen, nagyon okos vagy. És egyben nagyszerű munkát végzel, de az energiák nem azt hozzák be, mint amit szeretnél.

MATTHEW: Ez korrekt.

ADAMUS: És tudod, hogy ez miért van így?

MATTHEW: Szeretném tudni.

ADAMUS: Azért, mert túl sokat gondolkozol. Húú! Mert túl okos vagy. (Linda felsóhajt)

MATTHEW: Ezzel nem értek egyet. Lényegében...

ADAMUS: Semmivel sem kell egyetértened.

MATTHEW: Az érzelmi intelligencia vezérel mindenre vonatkozóan.

ADAMUS: Az érzelmi intelligencia.

MATTHEW: Ami rá van hangolódva az intuícióra, az pedig a Magasabb Énemre, az pedig a Forrásra.

ADAMUS: Kukás autó. Hallom, ahogy közeledik. És dudál, hogy "Tütút! Tütút! Tütút!"

LINDA: Ó!

ADAMUS: Csak szólok.

MATTHEW: Sajnálom.

ADAMUS: Nem, hanem legyél hajlandó...

MATTHEW: Boldogan. Veled tartok, és ezt most komolyan mondom.

ADAMUS: Okos vagy. Nagyon okos vagy. És ez jó. Valószínűleg ez a legnagyobbra tartott és leginkább tisztelt dolog az összes emberi jellemző vagy tulajdonság közül manapság. Régebben ez a nyers erő volt, de ma már az intelligencia a legnagyobbra tartott dolog. És te intelligens vagy, de van itt valami több, amit még fel kell ismerned. Ezért is vagy ma itt.

MATTHEW: Igen. És szerintem itt mindenki más is ugyanilyen intelligens, hiszen ugyanazzal a Forrással rendelkezünk.

ADAMUS: Oké.

MATTHEW: Csak arról van szó, hogy bízunk meg abban az isteniségben.

ADAMUS: Tütút! Tütút! Tütút! Tütút! Tütút! (nevetés)

MATTHEW: Sajnálom.

ADAMUS: A kukás autó máris megérkezik.

MATTHEW: Hagyjam ezt abba?

ADAMUS: Tudod milyen hangjuk van. Nem, rendben van.

MATTHEW: Egész nap folytathatnánk, de komolyan! (nevet)

ADAMUS: De lényegében... hát igen. (nevetnek) Megtehetnénk. És egy nagyon bölcs ember az, aki megengedi a változást a valóságról alkotott nézőpontjával kapcsolatosan, és mi pontosan ezt tesszük itt. És te fontos szerepet játszol abban, hogy segítsd ezt megváltoztatni itt is, és a munkádban is.

MATTHEW: Igen, és ezért is vagyok itt, mert még olyan sok mindent kell tanulnom.

ADAMUS: Vagy mégsem.

MATTHEW: És ezért is vagyok itt, hogy odafigyeljek.

ADAMUS: Igen, vagy mégsem.

MATTHEW: Talán.

ADAMUS: Igen. Talán csak jól szórakozunk. Azt állítom, hogy egyszerűen csak azért jössz ide, hogy aludj egy jót. Tisztában vagy azzal, hogy a fele hallgatóság online most nagyon távol jár? (nevetés)

Nagyon mélyen alszanak, mert ez az egyetlen olyan időszak, amikor tényleg egy igazán jót tudnak szundítani. (még több nevetés) És majd úgy egy hét múlva megnézik ezt a videót, és azt mondják, hogy "Ó, pedig én ott voltam, de jobb, ha újra meghallgatom!" – De valójában a nagy oka annak, hogy itt vagy, egyszerűen az elterelés, mert közben meg tudod engedni magadnak egy természetes folyamat bekövetkeztét.

MATTHEW: Igen.

ADAMUS: Ez egy olyan folyamat, ami gondolkodással nem működik.

MATTHEW: Igen, ezzel egyetértek.

ADAMUS: Jó. Köszönöm.

MATTHEW: Nagyon köszönöm.

ADAMUS: Örömömbre szolgált. És egyébként, sokkal többet vagyok veled, körülötted, mint azt képes lennél felfogni.

MATTHEW: Nahát, ez nagy örömmel tölt el. Köszönöm. Szükségem van a segítségedre.

ADAMUS: Nem fogok segíteni. Csak ott vagyok körülötted! (nevetés) Néha nevetek, néha pedig...

LINDA: Köszönöm, hogy nem vágta hozzá a mikrofont.

ADAMUS: Még egyet kérek!

LINDA: Még egyet!

LINDA: Gondolsz valakire konkrétan?

ADAMUS: Nyitva hagyom, ráhagyom a dolgot az univerzális intelligenciára.

LINDA: Ó, te jó ég! Valaki jelentkezik. Ó, a francba!

ADAMUS: Igen. Mi az intelligencia? Mi az?

HORACE: Az intelligencia a Fókusz érzékéből ered.

ADAMUS: A fókusz érzékéből. Oké. És ez, hogy lehet? Amikor ráfókuszálunk a dolgokra, akkor az hozza létre az intelligenciát? (nevetések)

HORACE: Tavaly láttam egy filmet.

ADAMUS megköszörüli a torkát.

HORACE: És láttam....

ADAMUS: Elnézést kérek egy pillanatra! Durván félbeszakítanak itt. (Tadnek csörög a telefonja)

LINDA: (elakad a lélegzete) Ó!!! (nagy nevetés, ahogy próbál kiosonni)

ADAMUS: Mostanában már semmit sem kell tennem. (még több nevetés) Csak itt állok, és csak a magam dolgával törődöm. (Adamus nevet) Remélem ezt felvette a kamera. Ez egy tipikus eset. Shaumbra baki. Igen, szóval mi is az intelligencia?

HORACE: Megnéztem egy filmet, és nagyon ráfókuszáltam a filmre, majd hirtelenjében az Én Vagyok Jelenlétem visszaváltott egy nagy csoportos érzésbe.

ADAMUS: Igen.

HORACE: És azt érzékeltem, hogy minden előttem mozog. Én nem mozdulok. És felismertem, hogy...az elme nem csak itt van. Az elménk rajtunk kívül is ott van, mint egy jó nagy mező, és ez maga az intelligencia.

ADAMUS: Oké.

HORACE: Az intelligencia...

ADAMUS: Tehát akkor az intelligencia az egy csoportos dolog?

HORACE: Nem.

ADAMUS: Olyan, mint egy falka dolog?

HORACE: Nem. Hanem valami olyan, amire életek alatt teszel szert, és azt állandóan behozod az energia testedbe.

ADAMUS: Oké.

HORACE: És az átszáll.

ADAMUS: Oké. Szóval azt mondja, hogy egyre csak felhalmozod az intelligenciát. És mégis melyik az a pont, amikor úgy érzed, hogy most már elegendőre tettél szert belőle? És mi az a pont, amikor azt mondd, hogy "Mindennel rendelkezem, amit ezen a bolygón meg lehet tanulni?"

HORACE: Szerintem...

ADAMUS: Kívülről tudod a Bibliát?

HORACE: Szerintem én ezen a ponton vagyok. Ezen a ponton vagyunk. Már elég volt az intelligenciából! Túl akarunk azon lépni.

ADAMUS: Igen, igen. Oké, oké. Mennyire tartod magad intelligensnek?

HORACE: Szerintem most váltok át az intelligenciából a bölcsességbe. Kiszállok az intelligencia érzékéből.

ADAMUS: Igen. Rendben van. És te hova sorolod magad?

HORACE: Ugyanoda, ahova a többiek is. Az egy százalékba.

ADAMUS: A csúcsra, az egy százalékba. Jó. Jó. És honnan ered az intelligencia?

HORACE: Ez egy érzék. A Fókusz érzékének a megtapasztalásából.

ADAMUS: Oké. Jó. Egy érzék.

HORACE: Felhalmoztuk a tapasztalásokat, majd visszatérünk ebbe a hologramba, amivel rendelkezünk, és folyamatosan azt építjük.

ADAMUS: Oké. Jó.

HORACE: De ez nem kognitív, hanem energetikai dolog.

ADAMUS: Energetikai, jól van. Remek válaszokat kaptam. Nagyszerűek voltak a válaszok. Linda, végeztünk a mikrofonnal.

Vegyünk most erre egy mély lélegzetet! Intelligencia. Nagyon sok érdekes választ kaptam erre vonatkozóan.

És egyébként, tudjátok, hogy amit most itt mindannyian csinálunk a szórakoztatás és az elterelés mellett az az, hogy megírjuk azt az útmutatót az utátnak jövők számára? Mert amikor eljutnak ide, erre a pontra, nekik is szembe kell majd nézniük az intelligencia dolgával. Mi is az? Mi az?

Intelligencia

Azt állítom, hogy az intelligencia – na nézzük csak meg ennek a szónak a gyökerét, a gyökér jelentését! Az intelligencia eredeti gyökér szavának a jelentése az „emlékezet”. Az emlékezet. Az emlékezésre való képességet jelenti, és ez fejlődött tovább a megértéssé. (nagy nevetés, ahogy Tad visszasettenkedik a helyére) Üdvözöllek újra körünkben! (Adamus nevet) Nagyon finoman csinálja. Nagyon finoman. Bármit kamerára lehet venni manapság. (még nagyobb nevetés)

Tehát kezdetben az intelligencia szó jelentése egy rendkívül ősi szóból eredt, aminek az alapvető jelentése az emlékezés, majd ez fejlődött tovább megértéssé. Vagyis emlékszel dolgokra, amiknek valamiféle jelentést tulajdonítasz. Ez az intelligencia. És ez az intelligencia az idő hosszú során át ennek a bolygónak a legfontosabb tulajdonságává nőtte ki magát. Sőt mi több, még a gazdagságnál is keresettebbé vált, hiszen, az ember azt gondolja, hogy ha valaki intelligens, akkor simán gazdag lehet, vagy bármi lehet, ami csak lenni akar. Ezért aztán ez egy roppant értékes dolog.

Amikor valakit arra kérnek, hogy engedje le az intelligenciáját, akkor pánikba esik. Amikor valakit arra kérnek, hogy engedje el az elméjét, az összes felhalmozott tudását és információját, amivel csak rendelkezik – amikor valakit arra kérnek, hogy engedje el azt a dolgot, ami a személyiségének a gyökerét alkotja, hiszen ez az egy gyökér dolog az, amivel kapcsolatban áll, ez az ő saját arany

zsinórja, ami összeköti őt ezzel a valósággal – tehát amikor valakit arra kérnek, hogy engedje el az intelligenciát, akkor nagy pánik tör ki. És ez az, amit ma itt megteszünk.

Azt állítom, hogy az intelligencia nem valódi. Az intelligencia nem valóságos. Ez egy kitalált jellemző, ami annyira beleágyazódott az emberekbe, hogy lényegében igaznak hiszik azt. És aztán egyre csak építeni próbálják az intelligenciájukat. A válaszok, amiket adtak, mind nagyon érdekesek és pontosak. Az intelligencia nagy része az emlékezet, a memória. A memória az, hogy képes vagy emlékezni, hogy képes vagy elismételni vagy felidézni tényeket, számokat és információkat.

Az intelligencia nagy része az életről-életre való tanulás eredménye. Ez nem a bölcsességet és nem a tapasztalást jelenti, hanem azt, hogy tanulmányozod a tényeket, a számokat és az információkat, aminek úgy 80%-a teljesen pontatlan, egyáltalán nem igaz. És hogy erre a klasszikus példát használjam, volt egy olyan időszak, amikor az emberek abban hittek, olyan tanulmányokat folytattak, ami szerint egy lapos Földön éltetek, mert akkoriban ez volt a ti intelligenciátok. Mára ezt már meghaladtátok.

Tehát a múltban felhalmozott információtoknak úgy 80%-a egyáltalán nem pontos, nem igaz. Még az sem, amit a spirituális utazások során, itt, a Bíbor Kör összejöveteleink alatt tanultatok. Ennek túlnyomó része egyszerűen már nem igaz ott, ahova tartunk. Az lehet, hogy igaz volt akkoriban, amikor a Föld lapos volt, de ahova most tartotok, ott az már nem igaz. És ha elegendően hisznek abban, hogy a Föld lapos, akkor az bizony lapos, és az egészen addig így is lesz, amíg valaki azt nem mondja: - Akkor ma tegyük gömbölyűvé a Földet, mert a lapos már nagyon unalmas volt. Csináljunk egy gömbölyű Földet, és aggódjunk mindannyian amiatt, hogy ha Ausztráliában vagyunk, akkor leesünk róla. (Adamus nevet) Sajnálom. Ezt viccnek szántam. Már olyan sokszor hallottátok ezt a viccet.

Az intelligencia a leginkább tiszteletre méltó tulajdonság manapság ezen a bolygón, olyannyira, hogy

most létrehozzák a mesterséges intelligenciát. Azt állítom, hogy az intelligencia már eleve egy mesterséges dolog. Tehát itt van nektek a mesterséges intelligencia. Ami az emberi intelligenciából származik, ami valamikor Lemúriában vette kezdetét – most térjünk vissza egészen Lemúriához – amikor angyali létezőkként eljöttetek erre a bolygóra, leginkább Fény Testben, hogy megtapasztaljátok a természetet, a Földet, és hogy benne tartózkodjatok a Fókusz érzékében. Teljesen igazad volt Horace azzal kapcsolatban, hogy benne lenni a Fókusz érzékében.

A tapasztalásért jöttetek ide – nem a tanulásért, hanem a tapasztalásért – azért, hogy benne legyél a Fókuszban. Szóval eljöttetek ide, légies, leheletszerű formában, amivel azt akarom mondani, hogy annak nem volt valódi szilárdsága. Aztán megpróbáltatok stoppolni, integrálódni a bálnákba és a delfinekbe, és talán a disznókba is, bár ez utóbbit kétlem. Maradjunk a bálnáknál és a delfineknél.

Megpróbáltatok ezekben beintegrálódni, majd fenntartani az egyensúlyt ebben a valóságban.

Ha kívülről tekintesz erre a valóságra, akkor azt látod, hogy elképesztően össze van nyomva, sűrítve, tömörítve. Akkor ez az összenyomottság, hogy el sem tudjátok képzelni. Több milliárd és milliárd psi, azaz nyomás (font, mint erő és súly) helyeződik minden egyes inch-re. Több trillió, kimondhatatlanul sok psi kerül besűrítésre nagyon-nagyon szorosan, te pedig megpróbáltál ide pillangóként eljönni. Tudod, ott repkedtél a többi birodalomban, majd (Adamus elkezd rángatni egy-egy pillangót, ami a plafonról lóg le) eljöttél ide a Földre. (végül sikerült azt letépnie) Hát igen, kellett egy kis rángatás, hogy ide tudjál jönni. (nevetések) Eljöttél ide, a Földre, és fejest ugrottál ebbe a sűrűségbe, ebbe a gravitációba, ebbe az összenyomottságba, és belejöttél a Fókusz érzékébe. Bekerültél a Fókusz érzékébe, és ez egy darabig pokolian fáj. Aztán pedig kivet, kidob magából. (eldobja a pillangót) Vagyis meghalsz, amennyiben fizikai testben tartózkodtál. Képtelen vagy benne maradni abban a szoros Fókuszban. Ahhoz lehetne ezt hasonlítani, mintha beleülnél egy kád roppant, rendkívül forró vízbe, és mivel nem bírod elviselni azt a rettenetes, égetően forró vizet, azonnal ki is ugranál belőle. Mert, ha nem ugrasz ki onnan azonnal, pokoli fájdalmat élsz át. Ugyanilyen ez is. Idelebegtél az angyal szárnyaiddal, le a Földre, aztán pedig nagyon nehéz volt itt is maradnod.

És mit tettetek? Elkezdtetek azon gondolkozni, hogy mik azok a dolgok, amik segítenek benne maradni a legutolsó tapasztalásban, még mielőtt az kidobna magából. Mi volt az? Ó, hát egy kis étel. Nem azért ettetek, mert szükségetek volt az energiára, hanem azért, mert az beintegrál titeket ebbe a valóságba. Ennetek kellett egy kis ételt, hogy itt tudjatok maradni. Aztán biztosnak kellett lennetek abban is, hogy nem kerültök egy dinoszaurusz szeme elé, hiszen az sokkal nagyobb volt nálatok, ti pedig csak finom, kis leheletszerű létezők voltatok. Vigyáznotok kellett, nehogy eltaposson titeket. Tehát elkezdtetek mindezekre a dolgokra emlékezni, és olyan dolgokra is, mint például arra, hogy naponta háromszor mossatok fogat. De nem Lemúriában. Ma mindenki alszik!

Elkezdtetek emlékezni arra a dologra, hogy ne lépj le a szakadék széléről. Most erre azt mondod, hogy “Hát ez természetes.” – De amikor még csak az a kis leheletszerű létező voltál, ez egyáltalán nem volt természetes. Nem volt ez magától értetődő akkoriban, amikor pillangóként megpróbáltál ember lenni, hogy aztán újra pillangó lehess. Tehát elkezdtetek mindezekre a dolgokra emlékezni, és lényegében a Fókusz érzéke volt az – ez a sűrűség, gravitáció – ami arra készítetted, hogy kezdjete el gondolkozni, ami létrehozta az emlékezetet, és ezt a dolgot, amit logikának nevezünk – ami mind teljességgel a érzéki dolgokon, a társításon alapszik. – „Ne tedd bele a kezéd a tűzbe, mert az pokolian fáj!”

Tehát elkezdtetek ezt felhalmozni, begyűjteni. És végsősoron ebből alakult ki az a dolog, amit emberi intelligenciának hívunk. Ami az észszerűséget, a dolgok racionalizálását jelenti, de az

egésznek a gyökere pusztán az információkra való emlékezést jelenti. Ennyi az egész. Ennyi az egész, és ez az egész egyáltalán nem fontos. (kisebb nevetések)

Még egy dolog: Soha nem tudsz teljesen intelligens lenni. Ez lehetetlen. Mert akkor túl sok mindenre kellene emlékezned. És az elme nem rendelkezik ekkora kapacitással, de az emberek mégis folyton ezzel próbálkoznak. Próbálnak a legintelligensebbé válni.

Akkor most fogjuk ezt az emberi intelligenciát, és ugye azt mondtam, hogy ti ennek a csúcsán vagytok, mondjuk az emberi intelligencia legmagasabb 4%-án tartózkodtok. Akkor itt most álljunk meg egy pillanatra, mert az a helyzet, hogy még mindig az intelligenciával közelítetek meg az életeteket, ezt a bolygót és az energiátokat.

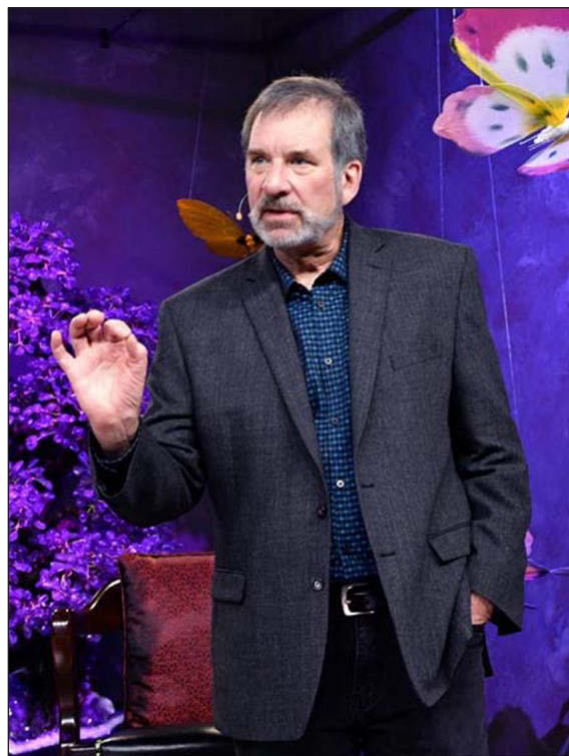
Az Én Vagyok tudatosság semennyi intelligenciával sem rendelkezik. Semennyivel.

Amennyiben nem hallod vagy nem érzed az Én Vagyok Jelenlétét, amennyiben körbe-körbe futkorászol azt kérdezgetve, hogy “De hol van? Hol van?” – Akkor az azért van, mert még mindig az intelligenciáddal próbálsz kapcsolódni, miközben az Én Vagyok azzal nem rendelkezik. Az Én Vagyok, a tiszta tudat, a tiszta tudatosság miért is rendelkezne intelligenciával? Nincs neki.

Ez sokkoló! Ez maga alá gyűri az embert, mert az ember igenis hinni akar egy magasabb intelligenciában. Az ember meztelennek, bizonytalannak érzi magát, amikor valaki azt mondja neki, hogy “Nem létezik magasabb intelligencia. Olyan magasán vagy, amennyire csak lehet.” – Ez rémisztő, viszont igaz.

Az Én Vagyok nem rendelkezik egy szemernyi intelligenciával sem. Nem tárol el információkat és adatokat. Sokan azt hiszik, hogy az angyali létezők, a Felemelkedett Mesterek, az Én Vagyok mindent tud. Ez egyáltalán nem így van. Ha arra kéred az Én Vagyokot, hogy oldjon meg egy viszonylag egyszerű matematikai problémát, akkor erre azt mondja, hogy ő ezt nem tudja megoldani. Azt mondja, hogy őt ez nem érdekli. Miért is érdekelné? – Tudod mi 10-nek vagy 50-nek vagy 1000-nek a négyzetgyöke? Az Én Vagyok erre azt mondja, hogy “Beléd meg mi ütött? Folyton ilyen hülyeségeket kérdezel, és azt hiszed, hogy én erre válaszolni fogok neked? Nem tudom a választ.” (valaki azt mondja, hogy “Hagyd abba!”) Hagyd abba! Igen! (Adamus nevet) Fejezd be!

De az ember mégis úgy érzi, hogy lennie kell egy nála magasabb hatalomnak. Istennek intelligensnek kell lennie. Még olyanokat is mondanak, hogy az univerzum elhoz nekik dolgokat. Ez aztán tényleg nagy hülyeség. Az univerzum nem hoz semmit. *Semmit!* Az univerzum nem töri el a karodat. Az univerzum nem hoz

neked semmit. Az univerzum erről mit sem tud, és nem is érdekli. Ez eléggé nyugtalanító az ember számára, aki hinni akar egy magasabb intelligenciában.

De akkor most álljunk meg egy pillanatra, és csak érezzünk ebbe bele! Az Én Vagyok nem rendelkezik intelligenciával. Ez maga a szabadság! És ha egyszer az ember elkezd ezt felfogni, megérteni – hogy az intelligencia egy határig rendjén való. Az rendben van, hogy ott a memória, az emlékezet, a megértés, hogy ott vannak a tények és a számok. – Vezetés közben ne vedd le a kezéd a kormányról! – hacsak nincs önjáró autód. Vagy, hogy “Ne nyúlj bele a tűzbe! Ne idd meg a benzint vagy a gázolajat!” – legalábbis most ne tegyél ilyet!

Vannak bizonyos dolgok, amik jók az emberi tapasztalásban, és azt magaddal fogod vinni a testet öltött Realizációdba! Vannak dolgok, amikre fontos emlékezned! Ugyanakkor viszont a memória alapod más helyre fog áthelyeződni. Olyan ez, mintha mondjuk egy számítógép lennél, és a teljes adatbázisodat kiszednék a számítógépedből, és valahova máshová helyeznék. És erre persze azt kérdezed, hogy “De mégis hova? Egy nagyobb számítógépbe?” – Nem. Hanem a senki földjére. Ott lesz az éterben. De az nem egy konkrét helyen lesz. Hanem ott, amit én a Most Jövőjének hívok. Vagy a jövő Mostjának – mindegy, hogy fogalmazom ezt meg. Tehát az megmarad, ott lesz, csak nem itt lesz. Többé már nem az emberi agyban lesz, mert erre semmi szükséged.

És tudom, hogy a számítógép hasonlat miatt azt mondhatjátok, hogy „Ott lesz a felhőben.” – Nem-nem! Mert a felhő is egy hely, és ez pedig nem egy konkrét helyen lesz, de attól még ott lesz. És ilyenkor jön az intellektus és azt mondja, hogy “De nekem tudnom kell, hogy ez hova kerül, milyen messze lesz, és mennyi időbe kerül, hogy odajussak, és tudnom kell, hogy milyen nagy...” Látjátok, ilyenkor az intellektus beszél. Ilyenkor az intelligencia beszél. És mi pedig túl fogunk lépni az intelligencián.

Az Én Vagyok egyáltalán nem intelligens. Semmi szüksége sincs rá. Nincs rá szüksége. Hiszen az mindössze annak a tudatossága, hogy “Vagyok, Aki Vagyok. Létezem!” – És nem annak, hogy Létezem és okos vagyok. Azért létezem, hogy még okosabb legyek. Azért létezem, hogy még többet tudjak. – Ez egyáltalán nem erről szól. Ez cseppet sem idevaló. Érezz bele ennek a szépségébe! Érezz bele ennek a szabadságába! Az Én Vagyok nem rendelkezik intelligenciával. És ez egy remek dolog!

Tudod, ha egy nap csak úgy sétálnál egyet, és hirtelen összetalálkoznál az Én Vagyok-oddal, akkor hatalmas megkönnyebbülést éreznél amiatt, hogy az Én Vagyok-nak nincs szüksége intelligenciára. És akkor aztán tényleg nagyon hülyének éreznéd magad amiatt, hogy megpróbáltál annyira intelligens lenni, és azt mondanád, hogy “Ó, tudod itt voltunk ebben a nagyon összesűrített Fókusz érzékében, ahol megpróbáltunk mindenre emlékezni, hogy ne égessük meg folyton a kezünket életről-életre, vagy ne lépünk le a szakadék széléről, és hogy semmi ehhez hasonlót ne csináljunk. És egész idő alatt most ismerem fel, hogy tényleg nem volt szükségem arra az intelligenciára. Nem olyan fontos az.”

És elkezdted felfogni, hogy “Tudod, mindennek a sok dolognak, amit megtanultam az az energia esszenciája” – ne lépj egy olyan autó elé, ami nagyon gyorsan száguld – “tehát mindezeket a dolgokat, amiket megtanultam, többé már nem kell az agyamban tárolnom.” – És ez felszabadítja az

elmét. Olyanok ezek, mint az energia lenyomatok, apró kis energia esszenciák, amik folyton elérhetőek számodra, de többé már nem kell ezeket az agyadban tárolnod. És ez igazán káprázatos!

Akkor erre most vegyünk egy mély lélegzetet!

A tudat nem rendelkezik intelligenciával, és ezért drága barátaim, továbbra is elérhető lesz számotokra az információ azzal kapcsolatosan, hogy hogyan élj ebben a valóságban, de többé már nem erre fogsz támaszkodni, többé már nem ez lesz a vezérlő erőd az életben, nem ez fog téged boldoggá tenni, és nem az fogja elhozni neked azt, aminek a megteremtését választod. Mert ennek semmi köze sincs az intelligenciához.

A következő lépés. Az energia sem rendelkezik intelligenciával. Ez aztán tényleg ijesztő! Az energia nem rendelkezik intelligenciával, ezért amikor azt hallom, hogy valaki azt mondja, hogy “Nos, az univerzum így hozta el nekem a dolgokat.” – Nem, nem! Az energia nem intelligens, és nem is szabad, hogy az legyen. El tudjátok képzelni mi történne, ha ekkora felelősséget ruháznátok rá az energiára, hogy az intelligens legyen? Az aztán tényleg rémisztő lenne! Mert akkor azt tenné, amit az emberek – mindent elpusztítana.

Egyáltalán semennyi intelligencia sincs azokban az energiákban, amik éppen most érkeznek be az életedbe. Mert nincs rá szükségük, ez nem is érdekli őket, nem rendelkeznek vele, és soha nem is fognak rendelkezni vele. Vagyis néha, amikor magadon kívülre támaszkodsz és azt mondod, hogy “Mégis mit akar tőlem az energia, mit tegyek?” – Erre az energia azt mondja, hogy “Te meg mit akarsz? Mi nem vagyunk intelligensek. Sőt, igazából buták vagyunk. Hülyék vagyunk.” – És ennek pontosan így is kell lennie. Az energia pusztán azért van ott, hogy szolgáljon téged, és nem azért, hogy megmondja, hogy mit tegyél. Nem azért van ott, hogy befolyásoljon, nem azért van ott, hogy rávegyen arra, hogy balra vagy jobbra menj. Egyszerűen csak azért van ott, hogy szolgáljon téged.

Mégis létezik ez a közös elképzelés arról, hogy létezik egy magasabb intelligencia. Pedig ilyen nem létezik. Nem létezik. Ott van ez a közös elképzelés arra vonatkozóan, hogy az energia intelligens. Ott van az a közös észlelés arról, hogy az emberek nagyon, de nagyon alacsony szintre helyezik magukat, a skála legaljára, hogy „Buta, hülye vagyok, és az energia az, ami intelligens, és Isten is intelligens, továbbá a földönkívüliek és a plejádiak is intelligensek.” – De ez nem így van! A plejádiak... (Adamus felsóhajt) Még csak fele annyira sem okosak, mint az emberek. De van itt egy dolog. Az emberek tényleg nagyon ostobák azzal kapcsolatosan, hogy hagyják, hogy valaki más mondja meg nekik, hogy mit tegyenek. Az emberek sokkal okosabbak náluk, kivéve ezt az egy kis hibát vagy tévedést, hogy “Jaj, Istenem, ments meg engem! Plejádiak, mentsetek meg! Lélek, ments meg! Univerzum, energia!” – De ezek egyike sem működik, mert egyik sem rendelkezik intelligenciával.

Az intelligenciára gyakran rendként, struktúraként, szerkezetként, mintaként gondoltok, és az emberek ebbe nagyon belementek, mert nagyon mélyen benne vagytok a Fókusz érzékében. Jó mélyen benne vagytok ebben az egészben, és az elme pedig nagyon szereti a rendet, a rendezettséget. Mindennek meg van a maga csinos kis helye. Kettő meg kettő egyenlő négygel. Pedig ez valójában nem igaz. Tényleg nem igaz. Sokkal több annál. Mínusz négy, négy ebben az irányban, négy abban az irányban, és néha kettő meg kettő pusztán semmi, még csak nem is nulla. Hanem semmi.

Ha egyszer elkezded megérteni, hogy az Én Vagyok-ban, a Szellemben, Istenben – nincs intelligencia, és hogy Isten igazán ostoba. Hogy miért? Mert Isten egy emberi teremtés. Az emberi intelligencia megteremtette a rajta kívül álló szuper intelligenciát. De abban, amit Forrásnak hívtok, nincs intelligencia.

Képzeljétek csak el egy pillanatra, hogy ráhangolódtok erre, de az Énetekből, az én Vagyok-ból, akik vagytok.

Képzeljétek csak el egy pillanatra, hogy beleéreztek azokba az energiákba, amik nem rendelkeznek intelligenciával, amik elfogulatlanok. Egyáltalán nem érdekli őket, hogy ma délután elüt-e egy autó téged. Tényleg nem. Mindössze téged szolgálnak. Egy szikrányi intelligenciával sem bírnak.

És képzeld el, hogy elengeded az intelligencia iránti szükségletedet – ahogy ezt eddig ismerted – és félreteszed, azt mondva, hogy ott van számodra ez a tények és számok megértéséből álló tartály, de ennek nagy része éppen most alakul át bölcsességgé. Ennek nagy része éppen most kerül kihajtásra.

Minden két hétben jön a kukás autó, és elviszi azt. Komolyan.

És most képzeld csak el, hogy az intelligencia, az okosság helyett egyszerűen csak visszatérsz az alapokhoz, oda, hogy “Vagyok, Aki Vagyok. Létezem!” – ahhoz a képességhez, hogy tudatos legyél.

Tudod az Én Vagyok-nak azért nincs szüksége intelligenciára, mert abban a szent pillanatban, amikor az Én Vagyok tudatába akar kerülni bárminek is, akkor az megtörténik. Akkor az úgy van. Ezért aztán az Én Vagyok nem hurcol magával tényeket és adatokat, és egyáltalán nem érdekli, hogy mi volt a neved egy előző életedben, ahogy az sem, hogy ki ártott neked, semmi ilyesmi nem érdekli. Nem érdekli. Ugyanakkor az Én Vagyok bármikor a tudatában lehet bárminek, amikor azt választja. És ugyanez a helyzet veletek is.

Neked sincs szükséged intelligenciára. Hiszen minden pusztán tudatosság kérdése. És kérek benneteket, nehogy elkezdjétek felcímkezni azt, amit én tudásnak hívok. Már régóta tudásnak nevezem – ami nem intelligencia. Nem okos. Nem elfogult. Mert tudjátok a ti valóság alapokat, a valóságotok teljes észlelése, érzékelése a régi szeméten alapult, olyan régi tényeken, amik még csak nem is igazak.

Az intelligencia, amire annyira büszkék vagytok, ami miatt foggal-körömmel harcoltok velem, ha csak megpróbálnám, megkísérelném azt elvenni tőletek – és ennek az az oka, hogy ez a személyiségetek forrása. Az intelligencia nem más, csak egy rakás tény, adat, ami még csak nem is igaz.

Az intelligencia sok-sok érzéki tapasztalás, ami azt jelenti, hogy az elme mindig társítja a dolgokat mindennel, azért az intelligencia elméjében már nem létezik semmi új. Semmi sem új. És nem is kedveli az újat. Imádja a mintákat. Nem akar semmi újat.

De itt és most túllépünk ezen. Túllépünk ezen. Most áthelyezzük, vagy mondhatni más beosztásba helyezzük azt, amit intelligenciának hívtok. Egyszerűen csak emlékezetnek fogjuk hívni, de az összes tény és szám nélkül, ami bármikor elérhető számotokra annak érdekében, hogy ne tartsd benne a kezéd a tűzben.

De az életed új vezettetést nyújtó befolyása inentől nem az intelligencia, és nem is az Én Vagyok, az Isteni Intelligencia lesz. Semmi ilyesmiről nincs szó. Hanem egyszerűen te vagy az, a pillanatban. A te tudatosságod. Rá fogsz jönni, hogy többé már nem is kell átgondolnod a dolgokat, és ez aztán tényleg ijesztő lesz, mert szereted átgondolni a dolgokat, szereted magad átrágni a dolgokon, szeretsz rajtuk elmélkedni. Szeretsz logikát alkalmazni a dolgokra, és ahova most tartunk az az, hogy az ember számára ugyanúgy elérhetőek az emlékek, de ezek többé már nem benned lesznek tárolva. Nem lesz ott az egésznek a terhe, a súlya, nem lesznek többé ott ennek az egésznek a részletei. És eközben mégis valami bámulatatos történik, és a dolgok egyszeriben csak ott lesznek, amit eddig vagy az energiának tulajdonítottál – ami nem rendelkezik intelligenciával, vagy pedig az Én Vagyok-nak, aki szintén nem rendelkezik intelligenciával.

Egyszeriben csak elkezdted felismerni, hogy benne élsz ebben az isteni kegyelmi állapotban. Az elme persze lázadni fog. Üvölni fog. Azt fogja tenni, ahogy már most is ezt teszi sokatok életében, hogy folyton csak pörgeti a dolgokat benned, ami kissé homályossá tesz, olyankor pedig megpróbálod átgondolni azt, ahogy éppen most is teszed. Mindannyian azt csináljátok, hogy megpróbáljátok ezt átgondolni, próbáltok ezen gondolkozni.

Álljatok meg egy pillanatra és egyszerűen csak engedjétek ezt meg!

Merabh az intelligencián túl

Akkor kérném lekapcsolni a fényeket, kérek egy kis zenét, és csináljuk meg a merabh-unkat!

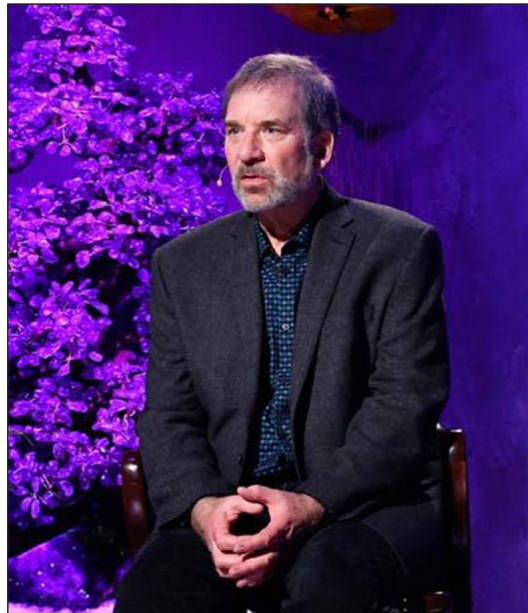
Vegyünk egy jó mély lélegzetet! Igen. És tudom, hogy az elme most ide-oda ugrándozik. De a lényeges dolog az, hogy van egy részed, aki ezt tényleg érti, de nem a logikával, nem lineárisan.

(megszólal a zene)

Van egy részed, aki azt mondja, hogy “Ó, én ezt végig tudtam, csak azt nem tudom, hogy honnan tudtam.”

Akkor vegyünk egy jó, mély lélegzetet, és... nagyon gyors léptekkel haladunk. Olyan gyorsan haladunk visszafelé, úgy értem a jövőből. És behozzuk ezt a Most-ba.

Az intelligencia valójában nem igaz. Olyan, mint a hatalom, és még egy-két dolog. Igazából, valójában nem igaz. De elég sok ember játssza ezt a játékot, ami ezt mondhatni valóságossá teszi.

Most arra kérlek, hogy érezz bele az Én Vagyok-ba, nem az összes dolog forrásába, mert olyan nem létezik!

Nehéz ezt az elmének felfogni, de te soha nem lettél megteremtve. Soha nem bújtál ki a Szellem anyaméhéből lélek létezőként. Mindig is léteztél. Ennek semmi értelme sincs az elme számára, az intelligencia számára, pedig ez valójában nagyon is felszabadító érzés, hiszen, ha soha nem lettél megteremtve, akkor soha nem is lehet visszavonni a megteremtésedet.

Az Én Vagyok egyáltalán nem rendelkezik intelligenciával. Érezz ebbe most bele egy pillanatra!

(szünet)

Az Én Vagyok-od mindössze tiszta tudat.

(szünet)

És az energia, ami az Én Vagyok szenvedélye – amit szeretek úgy nevezni, hogy szuper szenvedélyes tudat – szintén nem rendelkezik intelligenciával. És ez teljes mértékben felszabadító.

Hiszen pont az intelligencia az egyik olyan dolog, ami sokatokat bajba sodort. Amikor túl sok van belőle – akkor túlságosan sok benned a logika, ami miatt nem kapcsolódsz össze a valódi természetteddel. Vagy mindig úgy érzed, hogy nem vagy elég intelligens, az az érzésed, hogy buta vagy, és mindenki más okosabb nálad, és azt érzed, hogy valahogy te ebből kimaradsz.

Tehát az utazásod jelenlegi pontján tényleg túllépünk ezen az egész intelligencia dolgon. Félretesszük azt, más szóval az emlékeket, mert többé már nem ezek a dolgok fogják vezérelni az

életedet. Nem azok a dolgok fogják neked megmondani, hogy mit tegyél. Mert az az intelligencia nem más, mint emlékek tárháza. Visszatérnek a szolgálatodra, de nem azért, hogy megmondják neked, hogy mit tegyél.

Tudod milyen az, amikor van egy emléked, ami azt mondja, hogy „Ne tedd ezt!” vagy „Ne tedd azt!” Néha ez az emlék egy szülő vagy egy tanító vagy egy pap hangja a fejedben. “Ne tedd ezt, ne tedd azt!” És ez most megváltozik. Ahelyett, hogy azok az emlékek mondanák meg neked, hogy mit tegyél, mindennek az emlékei – vagyis az intelligencia – ehelyett az most visszatér a szolgálatodra.

Az elkövetkezendő hónapokban nem fogod már hallani azokat a hangokat a fejedben. Azok mindössze emlékek voltak, amikhez azért ragaszkodtál, hogy a bolygón való utazásodat emberként egy kicsit könnyebbé, egy kicsit biztonságosabbá tedd. De ez most elmúlik. Többé már nincs rá szükséged.

Nincs intelligencia abban, amit az univerzumnak hívtok. Nincs benne. Ez nem egy intelligens univerzum. Nincs szüksége intelligenciára. Nincs szüksége adatok eltárolására. Tudod, mikor az adatok eltárolása az egésznek a célja – tudod, a tapasztalásaidat, az emlékeidet értem ezalatt, tehát amikor ez az egésznek a célja – akkor sosem fogsz tudni azokon túllépni. Akkor mindig is benne maradsz az intelligencia csapdájában, és egyre csak azzal próbálkozol, hogy növelj az intelligenciádat, de soha nem jutsz ki onnan.

Amikor a dolgok átrendeződnek, ha egyszer az intelligencia félre lesz téve, és az egyetlen dolga az lesz, hogy téged támogasson, és nem az, hogy megmondja, hogy mit tegyél, akkor hirtelen eltölt egy egészen új szabadság érzés. És soha nem leszel intelligens. Úgy értem, nem a szuper intelligencia vagy az isteni intelligencia elérése itt a célunk. Az intelligencia alárendelt, másodrangú szerepet fog betölteni.

Érezz bele most az Én Vagyok-ba! Annak tudatába, hogy “Létezem!”

Ugyan, kinek van szüksége arra az intelligenciára vezérlő erőként? Felismered, hogy mindig is az intelligencia volt az, ami ítélkezett, ami azt mondta rólad, hogy okos vagy buta vagy, hogy jó vagy rossz vagy, hogy a sötétség vagy a fény vagy. Csupán csak az intelligencia művelte ezt veled.

A hangok meg fognak szűnni, ahogy visszatérsz az igazi, természetes Énedhez – aki egy tudati létező, aki képes teremteni. Aki egész valóságok megteremtésére képes, ahová aztán elmehetsz és játszatsz bennük pusztán csak a tapasztalás kedvéért.

Tényleg érezz bele ebbe a ténybe, hogy szabad vagy az intelligenciától, az iránta való szükséglettől, és hogy az univerzum nem rendelkezik intelligenciával. Az univerzum a ti

meghatározásokat szerint – csupán csak energia. Olyan, mint egy hatalmas energia medence. Ne úgy gondold az univerzumra, mint csillagokra, fekete lyukakra, naprendszerre és napokra. Nem. Az univerzum egy energia medence, és igazából soha többet nem kell arra újra ráhangolódnod. Soha nem kell abba beleérezned, mert te a saját energiád vagy.

Többé már nincs szükséged arra, hogy a kollektívhez folyamodj, hogy ki menj az univerzumba és annak energiájába. Te a saját energiád vagy, és minden egyes pillanatban, ahogy itt ülünk most, ahogy beleérezel az Én Vagyokba, és egyszerűen csak a létezés szenvedélyébe, felismered, hogy egyre inkább a saját energiádat kezded használni, ami nem a kollektívhez tartozik. Ami nem Istenhez vagy az univerzumhoz tartozik. Hanem a sajátod.

Az Én Vagyok-ban, a tudatban egy szemernyi intelligencia sem található. Akkor most mihez fogsz kezdeni drága ember? Nahát!

Itt az ideje annak, hogy az agy nyugdíjba vonuljon. Itt az ideje a nyugdíjazásának, hogy többé már ne a bírói szerepet töltsé be az életedben. És többé már nem késztesd arra, hogy azt gondold, hogy az univerzum osztja ki az energiát. Ez már a múlté.

És ez nagyon furcsa érzés lesz, amikor elengeded az intelligenciát, de ami utána következik – Ó! – azt nem lehet szavakkal kifejezni. Akkor csak érezzük ezt át!

Tudod a szavak is az intelligenciából erednek. Ezért is olyan nehéz bizonyos dolgokat elmagyarázni. Egy bizonyos ponton a szavak csak vokális intelligenciát jelentenek. Amikor eljutsz erre a pontra, most, akkor felismered, hogy szabad vagy az intelligenciától, szabad vagy annak kontrolljától, irányításától és a feletted gyakorolt hatalmától, uralmától. Még az energiától is szabad vagy! Szabad vagy attól a felfogástól, hogy az intelligens.

Hirtelenjében csak a szabadság érzését érzed.

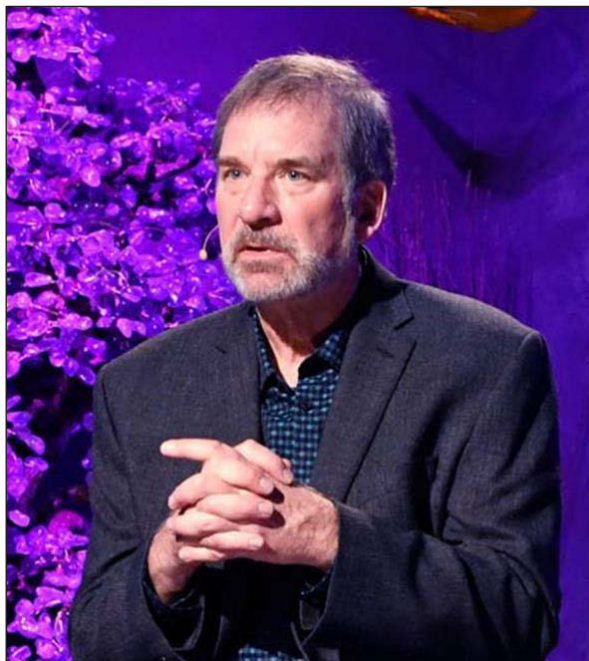
(szünet)

Az elme persze azt fogja kérdezni, hogy “És akkor mi lép az intelligencia helyébe, a szuper okosság?” – Nem. Egyszerűen csak az Én Vagyok.

(szünet)

És az Én Vagyok nem rendelkezik se hatalommal, se intelligenciával. Az pusztán csak az Én Vagyok. Maradjunk ennyiben!

(szünet)

Ebben a merahb-ban, ahol megtörténik ez a tudati váltás, akár még érezheted is azt, amit az intelligenciádnak nevezel, ami nem több emlékeknél, tényeknél és számoknál – ahogy az most átvált. Többé már nem az életed igazgató tanácsa.

És az elme persze lázadni fog. Azt fogja mondani, hogy “De tudod, nekem ismernem kell a matematikai számokat, adatokat ahhoz, hogy el tudjam végezni a munkámat, és ehhez ezt az egészet tudnom kell!” – Nem, nem kell tudnod, legalábbis nem úgy, ahogy ezt a múltban tetted. Ez az egész most megváltozik. És ez bejön a testbe, az agyba, és utat teremt magának pusztán a tudatosságra.

És ha éppen szükséged van a tényekre és a számokra, ha szükséged van arra, hogy emlékezz, ha szükséged van az adatokra, akkor az egyszeriben csak ott lesz. *És nem fogja igénybe venni, megterhelni az elmédet, amikor eljön hozzád.* Vagyis azt akarom ezzel mondani, hogy többé már nem kell ezeken gondolkoznod. Tudod milyen vagy néha, amikor megpróbálsz emlékezni valamire, és közben összeráncolod a homlokodat, és csak gondolkozol, és csak stresszelsz az agyadban. Na ebből most már elég volt!

Vegyünk egy jó mély lélegzetet!

Ez egyszerűen eljön az Én Vagyokkal és a Mester bölcsességével.

Na persze ez rengeteg sok fennforgást és zavart fog okozni az intelligenciádban. Nagyon sokat. De ne feledd, hogy hamarosan megérkezik a kukás autó. Lehet, hogy első körben két, három fuvarra is szükség lesz (nevetések), mert teljességgel a feje tetejére fog minden állni. Ó, és az elméd pedig lázadni fog, te pedig olyankor nekiállsz majd azon gondolkozni, hogy biztosan elment az eszed, hogy begolyóztál, és már semmire sem vagy képes emlékezni, és akkor... aztán majd le fogsz állni, és felismered, hogy az Én Vagyok-ban, az energiában nincs egy szemernyi intelligencia sem.

Ilyen egy testet öltött Mester élete.

Vegyünk erre egy jó mély lélegzetet! Egy jó mély lélegzetet! Micsoda nap ez a mai!

Nagyon gyorsan történnek a változások. Elképesztően, kivételesen gyorsan.

Nehezűnkre esik ezzel lépést tartanunk a Bíbor Tanácsban.

Akkor csak emlékezz mindarra, amiről ma szó volt, hogy ne legyen semmilyen zavar benned ezzel kapcsolatosan. És csak, hogy ne legyen ezzel kapcsolatosan semmilyen zavarodottság benned, hogy “HAGYD ABBA!” (nevetés)

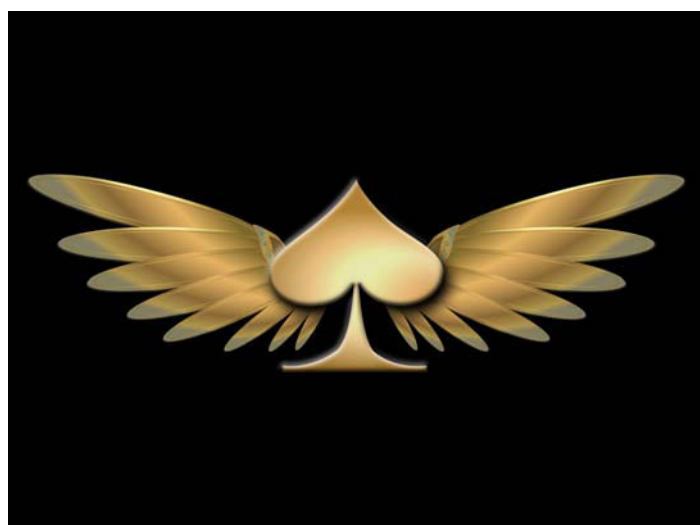

És ha erre nem vagy képes emlékezni, akkor csak emlékezz másik hat szóra – és ha muszáj, akkor írd is le ezt a hat szót még mielőtt befejezem mindennek az összefoglalását, hogy “ Minden jól van a teremtés egészében!”

Köszönöm drága Shaumbra! Köszönöm. (a közönség tapsol)

Fordította: Telegdi Ildikó – telegdi.ildiko66@gmail.com

Szerkesztő és magyar nyelvi lektor: Thomázy Tímea – timea.thomazy@centrodauida.com

CRIMSON CIRCLE

Az Új Energiás Tanítók Globális Szövetsége

www.crimsoncircle.com